

**επιλογή
κειμένων
γύρω
από
τον γάμο
και τις
σχέσεις
ανδρός
και γυναικός**

<https://www.youtube.com/user/KERMENI>
(βλέπε στις “πληροφορίες” όλα τα αρχεία)

ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΛΕΞΕΙΣ ΤΑ ΛΕΕΙ ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΕΞ

Με λίγες λέξεις ο Όσιος Παΐσιος μας κατατοπίζει για το σεξ: «Χωρίς το φαγητό ο άνθρωπος πεθαίνει ή χωρίς νερό. Χωρίς τα σαρκικά δεν παθαίνει τίποτα. Μόνο ταλαιπωρείται ψυχικά, όπως ταλαιπωρείται και από τα άλλα πάθη· το θυμό, τον εγωισμό, την κενοδοξία, την ανθρωπαρέσκεια. Μετά το γάμο συγχωρείται μόνο για την τεκνογονία ή κατ' οικονομίαν».

<http://www.vimaorthodoxias.gr>

Η καλή αρχή της οικογενειακής ζωής.

... Αν ο νέος σκέφτεται κάποια κοπέλα σοβαρά για σύζυγο, νομίζω, καλύτερα είναι πρώτα να το κάνη γνωστό με κάποιο συγγενικό του πρόσωπο στους γονείς της και κατόπιν να το συζητήσει και ο ίδιος μαζί τους και με την κοπέλα. Στην συνέχεια, αν δώσουν λόγο και κάνουν αρραβωνες - καλό είναι ο αρραβωνας να μη διαρκη πολύ - να προσπαθήσει, στο διάστημα που θα μεσολαβήση μέχρι τον γάμο, να βλέπει την κοπέλα σαν αδελφή του και να την σέβεται. Αν αγωνισθούν και οι δύο φιλότιμα να διατηρήσουν την παρθενία τους, τότε στο Μυστήριο του γάμου, όταν τους στεφανώσει ο Ιερέας, θα λάβουν πλούσια την Χάρη του Θεού. Γιατί, όπως λέει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, τα στέφανα είναι σύμβολα της νίκης κατά της ηδονής.. (ο.

37-38). https://www.pigizois.net/afieromata/paisios/oikogeniaki_zoi.htm

Άγιος Παΐσιος: Οί Άγιοι Ίωακείμ καί Άννα εἶναι τὸ ἀπαθέστερο ἀνδρόγυνο!

- Ἀπὸ μικρὸς εἶχα σὲ μεγάλη εὐλάβεια τοὺς Ἀγίους Θεοπάτορες. Μάλιστα εἶχα πεί σὲ κάποιον ὅτι, ὅταν μὲ κάνουν καλόγερο, θὰ ἤθελα νὰ μοῦ δώσουν τὸ ὄνομα Ἰωακείμ.

Ὅφειλουμε σ' αὐτούς! Οἱ Ἀγιοι Ἰωακείμ καὶ Ἄννα εἶναι τὸ ἀπαθέστερο ἀνδρόγυνο ποὺ ὑπῆρξε ποτέ. Δὲν εἶχαν καθόλου σαρκικὸ φρόνημα.

Ὁ Θεὸς ἔτσι ἐπλάσε τὸν ἄνθρωπο καὶ ἔτσι ἤθελε νὰ γεννιοῦνται οἱ ἄνθρωποι, ἀπαθῶς. Ἀλλὰ μετὰ τὴν πτώση μπῆκε τὸ πάθος στὴν σχέση ἀνάμεσα στὸν ἄνδρα καὶ στὴν γυναῖκα.

Μόλις βρέθηκε ένα άπαθές ανδρόγυνο, όπως έπλασε ο Θεός τον άνθρωπο και όπως ήθελε να γεννιούνται οι άνθρωποι, γεννήθηκε η Παναγία, αυτό το άγνο πλάσμα, και στην συνέχεια σαρκώθηκε ο Χριστός.

Μου λέει ο λογισμός ότι θα κατέβαινε και νωρίτερα ο Χριστός στην γη, αν υπήρχε ένα άγνο ζευγάρι, όπως ήταν οι Άγιοι Ίωακείμ και Άννα.

Οι Ρωμαιοκαθολικοί φθάνουν στην πλάνη και....πιστεύουν, δηθεν από ευλάβεια, ότι η Παναγία γεννήθηκε χωρίς να έχει το προπατορικό αμάρτημα.

Ενώ η Παναγία δεν ήταν απαλλαγμένη από το προπατορικό αμάρτημα, αλλά γεννήθηκε όπως ήθελε ο Θεός να γεννιούνται οι άνθρωποι μετά την δημιουργία.

Ήταν παναγνη, γιατί η σύλληψη της έγινε χωρίς ήδονή.

Οι Άγιοι Θεοπάτορες, μετά από θερμή προσευχή στον Θεό να τους χαρίσει παιδί, συνήλθαν όχι από σαρκική έπιθυμία, αλλά από υπακοή στον Θεό. Αυτό το γεγονός το είχα ζήσει στο Σινά.

Υποσημειώσεις:

1. Η Θεοτόκος γεννήθηκε κατά φυσικό τρόπο και όχι παρθενικώς. «Ήταν παναγνη», γιατί, όπως γράφει και ο Άγιος Ίωάννης ο Δαμασκηνός στον Λόγο του «Είς το Γενέσιον της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και Άειπαρθένου Μαρίας», συνελήφθη «σωφρόνως», αλλά και αύξησε με τον αγώνα της την αγιότητα που έλαβε από τους γονείς της, αποκρούοντας πάντα λογισμόν περιττόν και ψυχοβλαβή πριν γεύσασθαι»

Ερώτηση: Τι λέει η Βίβλος για το σεξ πριν τον γάμο / προγαμιαίο σεξ;

Απάντηση: Όπως και κάθε άλλο είδος σεξουαλικής ανηθικότητας, το σεξ πριν τον γάμο / προγαμιαίο σεξ είναι επανειλημμένα καταφρονητέο στην Αγία Γραφή (Πράξεις 15:20; Ρωμαίους 1:29; Α΄ Κορινθίους 5:1; 6:13,18; 7:2; 10:8; Β΄ Κορινθίους 12:21; Γαλάτας 5:19; Εφεσίους 5:3; Κολοσσαείς 3:5; Α΄ Θεσσαλονικείς 4:3; Ιούδα 7). Η Βίβλος προάγει την εγκράτεια πριν τον γάμο. Το σεξ πριν τον γάμο είναι εξίσου λανθασμένο όσο και η μοιχεία και άλλα είδη σεξουαλικής ανηθικότητας, επειδή εννοείται ότι έχουμε σεξουαλικές

σχέσεις με κάποιον με το οποίο δεν είμαστε παντρεμένοι. Το σεξ μεταξύ των συζύγων είναι μοναδική μορφή σεξουαλικών σχέσεων που εγκρίνει ο Θεός (Εβραίους 13:4).

Το σεξ πριν το γάμο έγινε τόσο συνηθισμένο, για πολλούς λόγους. Πολύ συχνά εστιαζόμαστε στην “αναζωογονητική” πλευρά του σεξ, χωρίς να αναγνωρίσουν την πλευρά της αναπαραγωγής. Ναι, το σεξ είναι απολαυστικό. Ο Θεός το δημιούργησε έτσι. Ο Θεός θέλει ο άνδρας και η γυναίκα να απολαμβάνουν στο σεξ (στο πλαίσιο του γάμου). Όμως πρωταρχικός σκοπός του σεξ δεν είναι η απόλαυση, αλλά η αναπαραγωγή. Ο Θεός δεν απαγόρευσε το σεξ πριν το γάμο για να μας αποστερήσει την απόλαυση, αλλά να μας προστατέψει από ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες, και από τα παιδιά που οι γονείς τους δεν θέλουν να τα δεχτούν. Φανταστείτε πόσο καλύτερος θα ήταν ο κόσμος μας αν είχαμε υπακούσει στο θέλημα του Θεού σχετικά με το σεξ : θα είχαμε λιγότερες σεξουαλικά μεταδοτικές ασθένειες, λιγότερες μη παντρεμένες μητέρες , λιγότερες ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες, λιγότερες εκτρώσεις κλπ. Η εγκράτεια σώζει ζωές, προστατεύει τα μωρά, δίνει αξία στην σεξουαλική σχέση, και το πιο σημαντικό δοξάζει τον Θεό.

<https://www.gotquestions.org/Greek/Greek-sex-before-marriage.html>

Το γενετήσιο ένστικτο

Όταν ένας άνθρωπος ρυθμίζει την καρδιά του με βάση το γενετήσιο ένστικτο, τότε αυτό παίρνει μεγάλη εξουσία πάνω του και τον σέρνει όπου θέλει. Ο άνθρωπος θολώνει, χάνει το Όλο και αδυνατεί να γευτεί την πληρότητα της αγάπης. Δεν μπορεί ούτε καν να την αγγίξει. Κι ενώ ζει σε μια ψευδαίσθηση ηδονής, η ψυχή του αδειάζει συνεχώς....μέχρι το απόλυτο κενό....ακόμη και το σώμα έρχεται ώρα που κορέζεται και αηδιάζει.....και ο άνθρωπος νιώθει μόνος και δυστυχισμένος....

....Ακόμη και τότε όμως υπάρχει ελπίδα....

<https://atsampa.wordpress.com/>

ΠΑΡ Ιβ.3. Η ενάρτεος γυνή είναι στέφανος εις τον άνδρα αυτής· η δε προξενούσα αισχύνην είναι ως σαπρία εις τα οστά αυτού.

ΠΑΡ ιδ.1. Αι σοφαί γυναίκες οικοδομοῦσι τον οἶκον αὐτῶν· ἡ δε ἄφρων κατασκάπτει αὐτόν δια των χειρῶν αὐτῆς.

ΠΑΡ ιη.22. Ὅστις εὗρηκε γυναῖκα, εὗρηκεν ἀγαθόν, καὶ ἀπῆλαυσε χάριν παρά Κυρίου.

ΠΑΡ ιθ.14. Οἶκος καὶ πλοῦτη κληρονομοῦνται ἐκ των πατέρων· ἀλλ' ἡ φρόνιμος γυνὴ παρά Κυρίου δίδεται.

ΠΑΡ κα.19. Καλῆτερον νὰ κατοική τις ἐν γῇ ἐρήμῳ, παρά μετὰ γυναικὸς φιλέριδος καὶ θυμῶδους.

ΕΦΕΣ ε.22. δὲν ἐκτίσθῃ ὁ ἀνὴρ δια τὴν γυναῖκα, ἀλλ' ἡ γυνὴ δια τον ἄνδρα....Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας σας, ὡς εἰς τον Κύριον· 23 διότι ὁ ἀνὴρ εἶναι κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς εἶναι σωτὴρ τοῦ σώματος. 24 Ἀλλὰ καθὼς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται εἰς τον Χριστόν, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες ας ὑποτάσσωνται εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτῶν κατὰ πάντα. ...33 Πλὴν καὶ σεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ας ἀγαπά ὡς ἑαυτόν· ἡ δε γυνὴ ας σέβηται τον ἄνδρα.

Α'ΤΙΜ β.9 Ὡσαύτως καὶ αἱ γυναῖκες με στολὴν σεμνήν, με αἰδῶ καὶ σωφροσύνην νὰ στολίζωσιν ἑαυτάς, οὐχὶ με πλέγματα, ἢ χρυσόν, ἢ μαργαρίτας, ἢ ἐνδυμασίαν πολυτελή· 10 ἀλλὰ (το ὁποῖον πρέπει εἰς γυναῖκας ἐπαγγελλομένας θεοσεβείαν), με ἔργα ἀγαθὰ. 11 Ἡ γυνὴ ας μανθάνῃ ἐν ἡσυχίᾳ μετὰ πάσης ὑποταγῆς·

ΤΙΤ β.4 δια νὰ νουθετώσῃ τὰς νέας πρέπει νὰ εἶναι φίλανδροι, φιλότεκνοι, 5 σώφρωνες, καθαραί, οἰκοφύλακες, ἀγαθαί, εὐπειθεῖς εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῶν ἄνδρας, δια νὰ μὴ βλασφημεῖται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Α'ΠΕΤ γ.1-6. Ομοίως αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς ἄνδρας ὑμῶν, ἵνα καὶ εἰάν τινές ἀπειθώσιν εἰς τον λόγον, κερδηθῶσιν ἄνευ τοῦ λόγου δια τῆς διαγωγῆς των γυναικῶν, 2 ἀφοῦ ἰδῶσι τὴν μετὰ φόβου καθαρὰν διαγωγὴν σας. 3 Των ὁποίων ὁ στολισμὸς ας ἦναι οὐχὶ ὁ ἐξωτερικὸς, ὁ τοῦ πλέγματος των τριχῶν καὶ τῆς περιθέσεως των χρυσίων, ἢ τῆς ἐνδύσεως των ἱματίων, 4 ἀλλ' ὁ κρυπτός ἄνθρωπος τῆς καρδίας κεκοσμημένος με τὴν ἀφθαρσίαν τοῦ πράου καὶ ἡσυχίου πνεύματος, το ὁποῖον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ εἶναι πολύτιμον. 5 Διότι οὕτω ποτὲ καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τον

Θεόν, εστόλιζον εαυτάς υποτασσόμεναι εις τους άνδρας αυτών. 6 Καθώς η Σάρρα υπήκουσεν εις τον Αβραάμ, καλούσα αυτόν κύριον· της οποίας σείς εγεννήθητε τέκνα, αγαθοποιούσαι και μη φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.

Proverbs 21:9

κρείσσον οικειν επι γωνιας υπαιθρου η εν κεκονιαμενοις μετα αδικιας και εν οικω κοινω9κρείσσον οίκεϊν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῶ.

It is better to be living in an angle of the house-top, than with a bitter-tongued woman in a wide house.

Proverbs 21:19

κρείσσον οικειν εν γη ερημω η μετα γυναικος μαχιμου και γλωσσωδους και οργιλουκρείσσον οίκεϊν ἐν γῇ ἐρήμῳ ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμου καὶ γλωσσώδους καὶ ὀργίλου.

It is better to be living in a waste land, than with a bitter-tongued and angry woman.

Proverbs 25:24

Καλητερον να κατοικη τις εν γωνια δωματος, παρα εν οικω ευρυχωρω μετα γυναικος φιλεριδος.κρείσσον οίκεϊν ἐπὶ γωνίας δώματος ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.

It is better to be living in an angle of the house-top, than with a bitter-tongued woman in a wide house.

Proverbs 27:15

Ακαταπαυστον σταξιμον εν ημερα βροχερα, και φιλερις γυνη ειναι ομοια ·

σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ, ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοιδορος ἐκ τοῦ ἰδίου οἴκου. Like an unending dropping on a day of rain is a bitter-tongued woman.

ΣΟΦΙΑ ΣΕΙΡΑΧ

9, Οι γυναίκες

1 Τη γυναίκα σου, που την αγαπάς, μην τη ζηλεύεις κι έτσι την εξωθείς να σου κάνει κακό. 2 Μην παραδίνεσαι σε μια γυναίκα ολόψυχα, έτσι που να σε εξουσιάζει. 3 Μην ζητάς να συναπαντήσεις πόρνη, μήπως κάποτε πέσεις στις παγίδες της. 4 Μην κάνεις συντροφιά με τραγουδίστρια, μήπως πιαστείς απ' τα τεχνάσματά της. 5 Μην σταματάς το βλέμμα σου σε

νεαρό κορίτσι, μήπως μπλεχτείς μαζί μ' αυτήν στην τιμωρία της. 6 Μην παραδίνεσαι στις πόρνες, για να μη χάσεις την περιουσία σου. 7 Στης πολιτείας τους δρόμους μη χαζεύεις και μην περιπλανιέσαι στα μέρη της τα ερημικά. 8 Πάρε τα μάτια σου απ' την όμορφη γυναίκα και σε ομορφιά που δε σου ανήκει, το βλέμμα σου μη σταματάς. Πολλοί πλανήθηκαν από το κάλλος μιας γυναίκας· το πάθος εξαιτίας της φουντώνει σαν φωτιά. 9 Μην κάθεσαι να φας με μια γυναίκα παντρεμένη και μη γλεντάς μαζί της πίνοντας κρασί, μην τύχει κι η καρδιά σου υποκύψει μπρος της, και μες στο πάθος σου γλιστρήσεις στην καταστροφή.

23, 17 Ἡ ὑπὸ τοῦ πάθους θερμανθεῖσα ψυχὴ γίνεται φλόγα, ποὺ καίεται καὶ ἡ ὁποία δὲν θὰ σβήσῃ, ἕως ὅτου καταναλωθῇ καὶ ἐξαφανισθῇ. Ἔτσι καὶ κάθε ἄνθρωπος πόρνος, ποὺ ἀμαρτάνει μὲ τὸ ἴδιόν του σῶμα, δὲν θὰ παύσῃ ἀμαρτάνων, ἕως ὅτου τὸ πῦρ τῆς θείας ὀργῆς τὸν κατακαύσῃ. Εἰς τὸν πόρνον ἄνθρωπον κάθε τι, ποὺ σὰν ἄρτος θὰ τοῦ παρουσιασθῇ πρὸς κορεσμὸν τῆς ἀχορτάστου ἐπιθυμίας του, εἶναι γλυκύ. Καὶ δὲν θὰ παύσῃ οὔτε θὰ κουρασθῇ νὰ ἀμαρτάνῃ, ἕως ὅτου ἀποθάνῃ. 18 Ἄνθρωπος ποὺ πηγαίνει ἔξω ἀπὸ τὴν κλίνην του, ὁ παραβιάζων τὴν συζυγικὴν πίστιν, λέγει μέσα του: Ποῖος μὲ βλέπει; Γύρω μου εἶναι σκοτάδι καὶ οἱ τοῖχοι μὲ σκεπάζουν καὶ μὲ κρύπτουν καὶ κανεὶς δὲν μὲ βλέπει. Ποῖον νὰ ἐντραπῶ καὶ νὰ φοβηθῶ; Ὁ Ὑψιστος δὲν θὰ ἐνθυμηθῇ τὰς ἀμαρτίας μου.

...22 Παρομοίως θὰ τιμωρηθῇ καὶ ἡ γυναίκα, ἡ ὁποία ἀφῆκε τὸν νόμιμον ἄνδρα της καὶ παρουσίασεν ἀπόγονον καὶ κληρονόμον ἀπὸ ξένον ἄνδρα. 23 Θὰ τιμωρηθῇ δὲ καὶ αὕτη, πρῶτον μὲν διότι ἠπειθήσεν εἰς τὸν Νόμον τοῦ Ὑψίστου, δεύτερον δὲ διότι ἡμάρτησεν εἰς τὸν ἄνδρα της, καὶ τρίτον διότι διὰ τῆς πορνείας τῆς ὑπέπεσεν εἰς τὸ ἁμάρτημα τῆς μοιχείας καὶ ἀπὸ ξένον ἄνδρα ἀπέκτησε τέκνα.

25,1 Ἀπὸ τρία πράγματα ἐστολίσθην καὶ ἐσηκώθην παρουσιαζομένη ὡραία ἐνώπιον τὸν Κυρίου καὶ τῶν ἀνθρώπων. Τὰ τρία αὐτὰ εἶναι: Ἡ ὁμόνοια μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν, ἡ φιλία μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες εἶναι

πλησίον ὁ ἕνας μετὰ τοῦ ἄλλου, καὶ ἡ γυναῖκα καὶ ὁ ἄνδρας, ποὺ ὡς σύζυγοι συμπεριφέρονται καλὰ μεταξύ των.

25 Μὴ δώσης εἰς τὸ νερὸ διέξοδον καὶ ὀπὴν ἐλευθέρας ἐξόδου, διότι θὰ καθῇ διαρρέον, μήτε εἰς γυναῖκα κακὴν καὶ διεστραμμένην νὰ δώσης ἐλευθερίαν νὰ ὁμιλῇ.

26,1 Τῆς ἀγαθῆς καὶ ἐναρέτου γυναικὸς ὁ σύζυγος εἶναι εὐτυχής, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς ζωῆς του θὰ γίνῃ διπλάσιος...4 Χάρις εἰς τὴν καλὴν σύζυγον των, ὅλοι οἱ ἄνδρες θὰ εἶναι εὐτυχεῖς. Καὶ τοῦ πλουσίου, ἀλλὰ καὶ τοῦ πτωχοῦ συζύγου ἡ καρδιά θὰ εἶναι εὐχαριστημένη καὶ ἱκανοποιημένη, εἰς πάντα δὲ καιρὸν τὸ πρόσωπόν του θὰ εἶναι εἰρηνικὸν καὶ χαρούμενον...8 Μεγάλῃ δυστυχία καὶ οργὴ εἶναι ἡ μέθυσος γυναῖκα. Αὐτὴ δὲν σκεπάζει ὅσα δια λόγους ἐντροπῆς πρέπει νὰ εἶναι συγκεκαλυμμένα. 9 Ἡ πορνεία τῆς γυναικὸς φαίνεται ἀπὸ τὴν ζωηρότητα καὶ τὴν ἀναισχυντίαν των οφθαλμῶν τῆς, γίνεταί γνωστὴ καὶ ἀπὸ αὐτὰ ἀκόμη τὰ βλέφαρά τῆς. 10 Καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ θυγάτηρ σου δὲν ἀποτρέπεται καὶ δὲν ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοὺς ἄνδρας, βάλε στερεὰ καὶ συνεχῇ ἐπιτήρησιν ἐπ' αὐτῆς, ἵνα μὴ, εὐροῦσα εὐκαιρίαν καὶ ἐλευθερίαν, καταχρασθῇ τὸν ἑαυτὸν τῆς καὶ πάθῃ κακὸν τι. 11 Πρόσεξε τὰ ἀναιδῆ βλέμματα τῆς καὶ μὴ ἐκπλαγῆς, εἴαν καὶ πρὸς σε τὸν ἴδιον αὐθαδιάσῃ. 12 Ὅπως ὁ διψασμένος ὁδοιπόρος, ἀνοίγει τὸ στόμα τῆς διὰ νὰ πῖν ἀπὸ κάθε νερό, ποὺ θὰ εὕρεθῇ πλησίον τῆς· θὰ καθῇσῃ ἀπέναντι ἀπὸ κάθε πάσσαλον καὶ θὰ ἀνοίξῃ τὴν βελοθήκην διὰ νὰ δεχθῇ κάθε βέλος. 13 Ὅμως ἡ χάρις, ἡ ψυχικὴ ευγένεια καὶ καλωσύνη τῆς συζύγου τέρπει τὸν ἄνδρα τῆς. Ἡ δὲ ὀρθοφροσύνη καὶ ἡ καλὴ διαγωγή τῆς θὰ στερεώσουν καὶ θὰ θρέψουν τὰ ὀστά του. 14 Δωρεὰ Θεοῦ εἶναι γυνὴ σιωπηλὴ. Δὲν ὑπάρχει δὲ κανένα ἀντάλλαγμα μίας γυναικείας ψυχῆς, μορφωμένης κατὰ Θεόν. 15 Ἡ ἐντροπαλὴ καὶ συνεσταλμένη σύζυγος εἶναι διπλὴ χάρις παρὰ τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν ὑπάρχει ζυγὶ ἱκανόν, νὰ σταθμίσῃ τὴν ἀξίαν τῆς ἐναρέτου αὐτῆς ψυχῆς. 16 Ὅπως ὁ ἀνατέλλων ἥλιος εἰς τὰ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ τοῦ Κυρίου, ἔτσι καὶ τὸ ψυχικόν κάλλος τῆς ἐναρέτου γυναικὸς λάμπει μέσα στὸν στολισμὸν τῆς οἰκίας τῆς. 17 Ὅπως λάμπει ὁ λύχνος ἐπάνω εἰς τὴν ἱεράν ἐπτάφωτον λυχνίαν, ἔτσι ἀκτινοβολεῖ καὶ ἡ ωραιότης τοῦ

προσώπου της στο καμαρωτόν σώμα της.¹⁸ Όπως είναι οι χρυσοί στύλοι επάνω εις τα αργυρά βάθρα των, έτσι και οι ωραίοι πόδες στηρίζουν το καλοδεμένον στήθος, το ωραίον σώμα της.¹⁹ Παιδί μου, κατά το άνθος της ηλικίας σου φύλαξε υγιή τον εαυτόν σου, και μη εκδαπανήσης εις ξένα πρόσωπα την δύναμίν σου.²⁰ Αφοῦ ζητήσης εις κάθε τόπον άγρόν (=γυναίκα) με καλόν ἔδαφος και εὔφορον χώμα, σπείρε εκεί τα σπέρματά σου με πεποίθησιν και ἔμπιστοσύνην εις τήν γνησιότητα και καθαρότητα τών απογόνων και τῆς γενεάς σου.²¹ Ἔτσι τὰ παιδιὰ και γεννήματά σου, πού θὰ σέ περιβάλλουν και θὰ ἔχουν τήν παρρησίαν τῆς γνησίας καταγωγῆς των, θὰ μεγαλώνουν τιμημένα.²² Γυνή που πωλείται αναιδώς είναι σιχαμερή ωσάν το σάλιο, η δε πιστή σύζυγος θα φανή πύργος, που εκτοξεύει τον θάνατον εναντίον εκείνων, οι οποίοι με πονηράν διάθεσιν θα σκεφθούν να την πλησιάσουν. ²³ Ἡ άσεβῆς γυναίκα θὰ δοθῇ μερίδιον και κληρονομία εις παραβάτην τοῦ Θείου Νόμου, ἡ εύσεβῆς δὲ γυναίκα δίδεται εις ἐκείνον πού φοβεῖται τὸν Θεόν.²⁴ Γυνή αναισχυντος θα περιπέση και θα καταπίη κάθε αναισχυντίαν, η δε συνεσταλμένη και εντροπαλή κόρη θα εντραπή και τον μέλλοντα σύζυγόν της.²⁵ Γυνή αδιάντροπος θα θεωρήται ωσάν σκύλα, η συνεσταλμένη όμως και ντροπαλή θα φοβῆται τον Κυριον.²⁶ Γυναίκα ἡ ὁποία τιμᾷ τὸν ἄνδρα της, θὰ φανῇ εις ὅλους συνετὴ και σοφῇ, ἐκείνη ὅμως πού λόγῳ τοῦ ἐγωῖσμοῦ και τῆς ὑπερηφανείας της ἀτιμάζει και περιφρονεῖ τὸν ἄνδρα της, θὰ καταστῇ γνωστὴ εις ὅλους ὡς άσεβῆς. Μακάριος και εύτυχῆς εἶναι ὁ ἄνδρας τῆς ἐναρέτου γυναικός. Εἶναι δὲ οὗτος εύτυχῆς και διότι ὁ ἀριθμὸς τών ἐτῶν τῆς ζωῆς του θὰ διπλασιασθῇ.²⁷ Γυνή, που κραυγάζει και ἔχει μεγάλην γλώσσαν, ομοιάζει με πολεμικὴν σάλπιγγα, που τρέπει εις φυγὴν ἐχθρόν. Και παντός ἀνθρώπου ψυχὴ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας θα διέρχεται ζωὴν ἀκατάστατον και πολεμικὴν.

36, ²¹ Ἡ γυναίκα, μὴ ἔχουσα κατὰ τὰ ἔθιμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δικαίωμα νὰ ἐκλέξη σύζυγον, θὰ δεχθῇ κάθε ἄνδρα, πού θὰ τῆς δώσουν οἱ κηδεμόνες της· ὑπάρχει ὅμως γυναίκα καλυτέρα ἀπὸ ἄλλην γυναίκα πρὸς ἐκλογὴν ὑπὸ τοῦ ἀνδρός.²² Το κάλλος της γυναικός κάνει ἰλαρόν το πρόσωπον· η δε

επιθυμία του ανδρός προς απόκτησίν της είναι ισχυροτέρα από κάθε άλλην.²³ Απαραίτητον ὅμως εἶναι τὸ κάλλος νὰ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ ἄλλο προσόν: Ἐὰν δηλαδὴ ὑπάρχη εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς γυναικὸς αὐτῆς ἐπιείκεια καὶ πραότης, τότε ὁ σύζυγός της δὲν θὰ εἶναι ὅπως οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι.²⁴ Ἐκεῖνος ποὺ ἀποκτᾷ καλὴν γυναῖκα, κάμνει ἀρχὴν τῆς ἀποκτήσεως περιουσίας, διότι θὰ ἔχη βοηθὸν ὅμοιον πρὸς τὸν ἑαυτὸν του καὶ στῦλον, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἀναπαύεται.²⁵ Ὅπου δὲν ὑπάρχει φράκτης, τὸ κτῆμα θὰ διαρπαγῇ καὶ θὰ λεηλατηθῇ, οὕτω καὶ ὅπου δὲν ὑπάρχει γυναῖκα σύζυγος, ὁ ἄνδρας θὰ στενάζῃ περιπλανώμενος ἐδῶ καὶ ἐκεῖ.²⁶ Θὰ περιπλανᾶται δέ, διότι ποῖος θὰ δώσῃ ἐμπιστοσύνην εἰς ληστὴν εὐκίνητον, ὁ ὁποῖος καταδιώκεται ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν;²⁷ Ἔτσι δὲν θὰ δώσῃ κανεὶς ἐμπιστοσύνην καὶ εἰς ἄνθρωπον ἄγαμον, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει οἰκογενειακὴν φωλεὰν καὶ ὁ ὁποῖος καταλύει, ὅπου βραδιάσῃ.

40, 19 Ἡ ἀπόκτησις πολλῶν τέκνων καὶ ἡ ανοικοδόμησις μιᾶς πόλεως στηρίζουν καὶ διαιωνίζουν τὸ καλὸν ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου. Ἀνωτέρα ὅμως καὶ ἀπὸ τα δύο αὐτά θεωρεῖται ἡ ἀμεμπτος σύζυγος.²³ Ωραῖον εἶναι, ὅταν στον κατάλληλον μάλιστα καιρὸν συναντῶνται ὁ φίλος καὶ ὁ σύντροφος, ἀν καὶ ἀπὸ τα δύο αὐτά ἀνωτέρα εἶναι ἡ συνάντησις τῆς γυναικὸς μετὰ τοῦ συζύγου της.

41, 17 Ἰδοὺ, ποὺ πρέπει νὰ αισθάνεσθε ἐντροπὴν· νὰ ἐντρέπεσθε τὴν πορνείαν ἐνώπιον μάλιστα τοῦ πατρός καὶ τῆς μητρός σας· τὸ ψεῦδος ἐνώπιον τοῦ ηγεμόνος καὶ τοῦ κατέχοντος ἐξουσίαν,...²² Ἐντροπή εἶναι νὰ παρατηρήσῃ μίαν γυναῖκα διεφθαρμένην καὶ νὰ ἀποστρέφῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ συγγενῇ σου...²⁴ Ἐντροπή εἶναι, νὰ ἔχῃς μεγάλην οἰκειότητα μετὰ τὴν υπηρέτριά σου· πρόσεξε μὴ πλησίασης εἰς τὴν κλίνην της.

42, 6 Εἴαν στο σπίτι ὑπάρχη φιλοπερίεργος καὶ κακὴ γυναῖκα, καλὸν εἶναι νὰ τίθεται κλειδί εἰς τα διάφορα εἶδη τοῦ οἴκου· ἐπίσης ἔχε ὅλα κλειδωμένα ἐκεῖ, ὅπου ὑπάρχουν πολλὰ χέρια, ἑτοιμα νὰ ἀρπάξουν...⁹ Ἡ θυγατέρα διὰ τὸν πατέρα εἶναι κρυφὴ αἰτία ἀγρυπνίας, καὶ ἡ ἀνήσυχος φροντίδα δι' αὐτὴν τοῦ διώχνει τὸν ὕπνον· ἀνησυχεῖ οὕτως, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς

νεαρᾶς της ἡλικίας, ἐκ τοῦ φόβου μήπως παρακμάσῃ αὕτη, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἔχῃ συνοικήσει μετ' ἀνδρός, ἐκ τοῦ φόβου μήπως δὲν ἀρέσῃ καὶ μισηθῇ ἀπὸ αὐτόν, καταλήγουσα εἰς διαζύγιον.¹⁰ Ἀνησυχεῖ ἀκόμη ὁ πατέρας κατὰ τὸν καιρὸν τῆς παρθενίας τῆς κόρης του, μήπως ἀποπλανηθῇ καὶ ἐνῶ εὐρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον, καταστῇ ἔγκυος· ὅταν δὲ εἶναι συνεζευγμένη μὲ ἄνδρα, ἀνησυχεῖ μήπως παραβῇ τὴν συζυγικὴν πίστιν, καὶ ὅταν ἔχῃ συνοικήσει μετ' αὐτοῦ, μήπως παραμείνῃ στείρα.¹¹ Εἰς ἰσχυρογνώμονα καὶ ἀδιόρθωτον θυγατέρα ἐνδυνάμωσον καὶ ἐνίσχυσον τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἄγρυπνον προσοχήν, μήπως διὰ τῶν παρεκτροπῶν της σὲ καταστήσῃ περίγελων καὶ ἀντικείμενον χαρᾶς εἰς τοὺς ἐχθροὺς σου, κακολογίας δὲ καὶ δυσφημήσεως εἰς τὴν πόλιν, προκλητικὸν δὲ καὶ ἀξιοκατάκριτον εἰς ὀλόκληρον λαόν, καὶ σὲ κατεντροπιάσῃ ἐν μέσῳ πλήθους πολλῶν.¹² Μὴ παρατηρήῃς ἐκστατικὸς εἰς κάθε ἄνθρωπον, παρασυρόμενος ἀπὸ τὴν εὐμορφίαν του, καὶ μὴ κάθεσαι ἐν μέσῳ γυναικῶν.¹³ Διότι ἀπὸ τὰ ρούχα γεννᾶται ὁ σκόρος καὶ ἀπὸ τὴν γυναῖκα ἡ γυναικεία κακία καὶ πονηρία.¹⁴ Προτιμότερα εἶναι ἡ φανερά κακία τοῦ ἀνδρός, παρά ἡ υποκριτικὴ ἐξυπηρετικὴ γυναῖκα, καὶ ἀκόμη περισσότερον γυναῖκα, ἡ ὁποία κατεντροπιάζει καὶ ἐξευτελίζει τὸν ἄνδρα.

Τι πρέπει να έχουμε κατά νου πριν παντρευτούμε; Πως επιλέγουμε και πως πρέπει να σκεφτόμαστε; Τι πρέπει να προσέχουμε;

...Ἡ ἐκλογή τοῦ συντρόφου τῆς ζωῆς εἶναι μία υπόθεσις ἡ ὁποία, ὅταν ἐλθῶμε σε κατάλληλη ἡλικία, δὲν πρέπει νὰ ἀναβάλλεται. Ὅπωςδήποτε ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ βιάζεται, διότι «γρήγορος γάμος, γρήγορη ἀπελπισία», ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ ἀναβάλλῃ τὴν υπόθεσι αὐτὴ τῆς ζωῆς του. Δὲν πρέπει νὰ καθυστερή, διότι ἡ καθυστέρησις εἶναι θανάσιμος κίνδυνος γιὰ τὴν ψυχὴ του.

Κατὰ κανόνα ὁ κανονικὸς ρυθμὸς τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀρχίζει με τὸν γάμο. Ὁ ἀνύπανδρος ἄνθρωπος εἶναι σαν νὰ ζῇ στὸν διάδρομο, δὲν ἔχει προχωρήσει ἀκόμη στὰ δωμάτια.

Οι γονείς ας ενδιαφέρονται να έχει το παιδί κοινωνική συμπεριφορά, αλλά και να προσεύχεται, ώστε η ευλογημένη εκείνη ώρα να έρθει ως δώρο που θα στείλη ο Θεός. Φυσικά, όταν φθάση στην εκλογή του συζύγου, θα λάβη υπ' όψιν του και την γνώμη των γονέων του...

Αν εξαναγκάσης το παιδί σου στο θέμα του γάμου του, θα θεώρηση εσένα υπεύθυνο, εάν τα πράγματα δεν πάνε καλά. Με την πίεσι δεν βγαίνει ποτέ καλό. Θα το βοηθήσης, αλλά θα το αφήσης να διαλέξη εκείνον που θα προτιμήση ή εκείνον προς τον οποίον θα νοιώση αγάπη• αγάπη, όχι λύπη ή οίκτο. Αν το παιδί σου μετά από μία γνωριμία σου λέγη, τον λυπάμαι τον κακόμοιρο, θα τον παντρευθώ, τότε να ξέρετε ότι είμαστε στα πρόθυρα ενός αποτυχημένου γάμου.

Μόνον ο άνθρωπος, τον οποίον θα προτιμήση ή θα αγαπήση, μπορεί να σταθή στο πλευρό του παιδιού μας. Θα πρέπει και οι δύο, ο άνδρας και η γυναίκα, να θέλουν τον γάμο τους, να ελκύεται ο ένας από τον άλλον, να θέλουν να ζήσουν μαζί αληθινά, εσωτερικά, αβίαστα...

Οπωσδήποτε θα προηγηθή του γάμου η γνωριμία που είναι ένα τόσο λεπτό ζήτημα, και όμως το ξεχνάμε. Η γνωριμία δεν θα πρέπει ποτέ να μας επαναπαύη, εάν δεν είμεθα βέβαιοι πως είναι αντικειμενική. Η αγάπη δεν τυφλώνει τον άνθρωπο. Η αγάπη του ανοίγει τα μάτια, για να βλέπη τον άλλον όπως είναι, με τα ελαττώματά του.

... Αρραβωνιάζομαι δεν σημαίνει ότι οπωσδήποτε θα παντρευτώ. Σημαίνει ότι δοκιμάζω εάν πρέπει να παντρευθώ τον άνθρωπο που αρραβωνιάζομαι... Στο στάδιο του αρραβώνος πρέπει να είμεθα πολύ προσεκτικοί, διότι έτσι θα έχωμε πολύ λιγώτερες συγκρούσεις και δυστυχίες μετά τον γάμο.

Ακόμη, στο διάστημα της γνωριμίας, όπως λέγει κάποιος, να κρατάς την καρδιά σου μέσα και στα δυο σου χέρια σαν να έχης μία αρκούδα. Γιατί ξεύρετε πόσο επικίνδυνη είναι η καρδιά, η οποία μπορεί αντί να σε οδηγήση στον γάμο, να σε οδήγηση στην αμαρτία.

Υπάρχει ενδεχόμενο ο άνθρωπος, τον οποίον διάλεξες, να σε βλέπη σαν παιχνίδι ή σαν οδοντόβουρτσα για δοκιμή. Και μετά

εσύ θα υπομένεις την θλίψη και το κλάμα. Θα είναι πλέον πολύ αργά, διότι ο άγγελός σου θα έχει αποδειχθεί ότι ήταν φτιαγμένος από λάσπη.

- Μη διάλεξης άνθρωπο που σπαταλά τις ώρες του στις λέςσες, στις διασκεδάσεις, στα ταξίδια και στις πολυτέλειες.

- Μη διάλεξης ως γυναίκα σου εκείνη που μοιάζει με μπαρούτι και, μόλις της πης κάτι, αρπάζει φωτιά. Δεν κάνει για σύζυγό σου.

- Ακόμη, όταν θέλεις να κάνεις έναν πραγματικά επιτυχημένο γάμο, μην πλησιάζεις εκείνη την νέα ή τον νέο, που δεν μπορεί να εγκαταλείψει τους γονείς του...

- Επίσης, όταν πρόκειται να διαλέξεις τον άνθρωπο της ζωής σου, πρόσεξε μήπως είναι κλειστός τύπος, οπότε δεν έχει φίλους. Αν σήμερα δεν έχει φίλους, αύριο θα δυσκολευθεί πολύ να έχει εσένα ως φίλο και σύζυγο.

- Πρόσεξε τους γκρινιάρηδες, τους παραπονιάρηδες, τους μελαγχολικούς που μοιάζουν με κλαψοπούλια. Πρόσεξε εκείνους που συνεχώς παραπονούνται: Δεν με αγαπάς, δεν με καταλαβαίνεις. Κάτι σε αυτά τα πλάσματα του Θεού δεν πηγαίνει καλά.

- Να προσέξεις και ένα σοβαρό θέμα, το κληρονομικό. Να γνωρίσης καλά τον πατέρα, την μάννα, τον παππού, την γιαγιά, τον θείο.

Ακόμη να υπάρχουν οι στοιχειώδεις υλικές προϋποθέσεις.

- Προ πάντων όμως να προσέξεις την πίστι του ανθρώπου. Έχει πίστι; ...Λέγει στον άνδρα η Αγία Γραφή, η γυναίκα σου να είναι «γυνή διαθήκης σου» (Μαλ. 2, 14), δηλαδή της πίστεώς σου, της θρησκείας σου, να είναι αυτή που θα σε συνδέει με τον Θεόν.

Στον καθένα μας ο Θεός δίνει το δικό του χάρισμα. Στέλνει τον έναν στον γάμο και τον άλλον στην παρθενία. Όχι ότι ο Θεός κάνει την εκλογή λέγοντας εσείς να πάτε από εδώ και εσείς από εκεί, αλλά εκείνο που διαλέγει η καρδιά μας, για εκείνο μας δίνει ο Θεός το θάρρος, το κουράγιο, την δύναμι, για να το φέρουμε εις πέρας.

Αν έτσι διαλέξετε τον άνθρωπό σας, τότε ευχαριστήσατε τον Θεόν. Συνδέστε τον με τον πνευματικό σας. Αν δεν έχετε,

διαλέξετε και οι δυο έναν πνευματικό, ο οποίος θα είναι ο Γέροντάς σας, ο πατέρας σας, εκείνος που θα σας θυμίζει και θα σας δείχνει τον Θεόν.

<http://orthodox-answers.blogspot.com/>

Συμβουλές σε νιόπαντρη γυναίκα (Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος)

Ο άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος έστειλε σε μια πνευματική του θυγατέρα, (την Ολυμπιάδα), την κατωτέρω επιστολή σα «δώρο» για τον γάμο της, που μόλις τέλεσε. Η κατωτέρω επιστολή έχει βάθος Θεολογίας και ψυχολογίας. Και πάνω απ' όλα δίνει στη σύζυγο πολύτιμες συμβουλές για έναν πετυχημένο γάμο.

Γράφει: «Κόρη μου, στους γάμους σου εγώ ο πνευματικός σου πατέρας, ο Γρηγόριος, σου κάνω δώρο τούτο το ποίημα. Και είναι ό,τι καλλίτερο η συμβουλή του πατέρα. Άκου λοιπόν Ολυμπιάδα μου:

1. Ξέρω ότι θέλεις να είσαι πραγματική χριστιανή. Και μια πραγματική χριστιανή πρέπει όχι μόνο να είναι, αλλά και να φαίνεται. Γι αυτό, σε παρακαλώ, να προσέξης την εξωτερική σου εμφάνιση. Να είσαι απλή. Το χρυσάφι, δεμένο σε πολύτιμες πέτρες, δεν στολίζει γυναίκες σαν και σένα. Πολύ περισσότερο το βάψιμο. Δεν ταιριάζει στο πρόσωπό σου, την εικόνα του Θεού, να την παραποιής και να την αλλάζεις, μόνο και μόνο για να αρέσης. Ξέρε το ότι αυτό είναι φιλαρέσκεια και να μένης απλή στην εμφάνιση. Τα βαρύτιμα και πολυτελή φορέματα, ας τα φορούν εκείνες, που δεν επιθυμούν ανώτερη ζωή, που δεν ξέρουν τι θα πει πνευματική ακτινοβολία. Εσύ, όμως έβαλες μεγάλους και υψηλούς στόχους στη ζωή σου. Κι αυτοί οι στόχοι σου ζητούν όλη τη φροντίδα κι όλη την προσοχή. (...)

9. Πρόσεχε τις συναναστροφές σου. Πρόσεξε τις συγκεντρώσεις, που πηγαίνεις. Μη πας σε άπρεπες συγκεντρώσεις, γιατί είναι μεγάλος κίνδυνος για την αγνότητά σου. Αυτές οι συναναστροφές αφαιρούν την ντροπή κι απ' τις ντροπαλές, σμίγουν μάτια με μάτια, κι όταν φύγει η ντροπή γεννιούνται όλα τα χειρότερα κακά («αιδώς οίχομένη, πάντων γενέτειρα κακίστων»). Τις σοβαρές όμως συγκεντρώσεις με

συνετούς φίλους να τις επιζητής, για να εντυπώνεται στο νου σου ένας καλός λόγος, ή κάποιο ελάττωμα να κόψης ή να καλλιεργήσης τους δεσμούς σου με εκλεκτές ψυχές. Μη εμφανίζεσαι ανεξέλεγκτα σε οποιονδήποτε, αλλά στους σώφρονες συγγενείς σου, στους ιερείς και σε σοβαρούς νεώτερους ή ηλικιωμένους. Μη συναναστρέφεις φαντασμένες γυναίκες, που έχουν στο νου τους στο έξω, για επίδειξη. Ούτε ακόμα άνδρες ευσεβείς, που ο σύζυγός σου δεν θέλει στο σπίτι, αν και συ τόσο πολύ τους εκτιμάς. Υπάρχει για σένα πιο ακριβό πράγμα από τον καλό σου σύζυγο, που τόσο αγαπάς;

10. Επαινώ τις γυναίκες, που δεν τις ξέρουν οι πολλοί άνδρες. Μη τρέχης σε τραπέζια κοσμικά και ας είναι για γάμο ή για γενέθλια. Εκεί ανάβουν άνομοι πόθοι, με τους χορούς, τους πήδους και τα γέλια, την ψεύτικη ευχαρίστηση, που παραπλανεύουν ακόμη και τους αγνούς και σώφρονες. Και η αγνότητα είναι τόσο λεπτό πράγμα! Σαν το κερί στις ακτίνες του ήλιου! Απόφευγε ακόμα και στο σπίτι σου τα κοσμικά τραπέζια. Αν μπορούσαμε να περιορίσουμε τις ορέξεις της κοιλιάς, θα κυριαρχούσαμε στα πάθη μας.

11. Κράτα την μορφή σου γαλήνια και μη την αλλοιώνης ούτε με μορφασμούς, όταν είσαι θυμωμένη. Στολίδια τ' αυτιά νάχουν όχι μαργαριτάρια, αλλά ν' ακούν καλά λόγια και να βάζουν για τα άσχημα λουκέτο στο νου. Έτσι, είτε κλειστά είναι, είτε ανοιχτά, η ακοή θα μένη αγνή.

12. Όσο για τα μάτια, είναι κείνα, που δείχνουν όλο το εσωτερικό της ψυχής. Ας σταλάζη αγνό κοκκίνισμα η παρθενική ντροπή κάτω από τα βλέφαρά σου και ας προκαλή τη σεμνότητα και την αγνή ντροπή σε όσους σε βλέπουν και σ' αυτόν ακόμα το σύζυγό σου. Είναι πολλές φορές προτιμότερο, για πολλά πράγματα, να κρατάς κλειστά τα μάτια, χαμηλώνοντας το βλέμμα.

13. Και τώρα στη γλώσσα. Θά χης πάντα εχθρό τον άνδρα σου, αν έχης γλώσσα αχαλίνωτη, έστω κι αν έχης χίλια άλλα χαρίσματα. Γλώσσα ανόητη βάζει, πολλές φορές, σε κίνδυνο και τους αθώους. Προτίμα κι όταν ακόμα έχης δίκιο, τη σιωπή. Είναι προτιμότερη για να μη ριψοκινδυνεύσης να πης ένα

άτοπο λόγο. Κι αν έχης την επιθυμία να λες πολλά, το καλλίτερο είναι να σωπαίνης. Πρόσεχε ακόμα και το βάδισμά σου. Μετράει στη σωφροσύνη.

16. Αυτό τώρα το παρόν δώρο, κειμήλιο σου προσφέρω. Αν θέλεις πάλι να σου ευχηθώ και το καλλίτερο, σου εύχομαι να γίνης αμπέλι πολύκαρπο, με τέκνα τέκνων, για να δοξάζεται από περισσότερους ο Θεός, για τον οποίον γεννιόμαστε και προς τον Οποίον πρέπει απ' αυτή τη ζωή να οδεύουμε».

(Από το βιβλίο «ΓΑΜΟΣ - Πνευματικό Γυμναστήριο», Αρχ. Βασιλείου Π. Μπακογιάννη, Εκδόσεις: Νεκτ. Παναγόπουλος)

<http://www.alopsis.gr/modules.php?name=News&file=article&sid=678>

Ερωτικές σχέσεις των νέων και αντιμετώπιση τους

Θα πρέπει κατ' αρχήν να έχουμε κατά νουν ότι στη διάρκεια της εφηβείας οι βιολογικές ορμές (γενετήσιες ή επιθετικές) μπορεί να είναι ισχυρότερες από κάθε άλλη περίοδο της ζωής. Ένα μεγάλο και συχνά δύσκολο καθήκον σ' αυτά τα χρόνια, είναι να μπορέσει κανείς να ελέγξει αυτές τις ορμές και να τις εκφράζει, όταν χρειαστεί, με αποδεκτό τρόπο.

Το πρόβλημα στη μέση εφηβεία γίνεται οξύτερο, επειδή ο νεός δεν φαίνεται να διαθέτει ακόμη αυτούς τους μηχανισμούς αυτοελέγχου, και θα πρέπει εμείς να τον βοηθήσουμε να το πετύχει (ηθικές αρχές, όρια).

Πόσο όμως βοηθάει σήμερα το κοινωνικό περιβάλλον; Οι σχέσεις των ανθρώπων διέπονται πλέον από μια ελευθεριότητα και συχνά χυδαιότητα που είναι αποτέλεσμα της έκπτωσης των ηθικών αξιών της κοινωνίας μας. Παράλληλα έχουμε μια τηλεόραση που υποδαυλίζει όχι μόνο τις ορμές των νέων αλλά και των ενηλίκων και των γερόντων ακόμα! Ελεύθερος έρωτας, αχαλίνωτο σέξ, αλλά και διαστροφή πάσης φύσεως, προσπαθούν να μας καθηλώσουν στις οθόνες μας «πάση θυσία»...

Έπειτα έχουμε και τα περιοδικά. Όχι ένα και δύο, αλλά ολόκληρη η πρόσοψη και οι πλαϊνές πλευρές κάποιων περιπτέρων είναι γεμάτες από πορνογραφικά περιοδικά, που τα εξώφυλλα και μόνο να δεις φτάνει για να «κολαστείς», δεν είναι ανάγκη να τα αγοράσεις ...

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, και μάλιστα όταν υπάρχουν τηλεοπτικές εκπομπές που διαφημίζουν την ερωτική ζωή των εφήβων, έχουμε ένα πρόβλημα μεγάλων διαστάσεων και στην ελληνική κοινωνία.

Πάντως στην ηλικία αυτή συχνά το αντίθετο φύλο αντιμετωπίζεται σαν αντικείμενο σεξουαλικό και οι νέοι βλέπουν την ερωτική τους σχέση σαν ευκαιρία για κοινωνική επίδειξη και χειραφέτηση. Γι' αυτό ο βαθμός ελκυστικότητας αλλά και η φήμη του συντρόφου μετράει πολύ για την αυτοεκτίμηση του εφήβου.

Μερικοί έφηβοι μπορεί να έχουν πολλούς ερωτικούς συντρόφους την ίδια χρονική περίοδο ή να αλλάζουν συχνά το σύντροφό τους. Αυτό είναι σίγουρα παθολογική συμπεριφορά (όπως και σε έναν ενήλικα φυσικά) και δείχνει ότι ο έφηβος συναντάει ιδιαίτερες συναισθηματικές δυσκολίες στην ανάπτυξή του.

Για παράδειγμα, ένας έφηβος με χαμηλή αυτοεκτίμηση μπορεί να επιδιώκει να έχει πολλούς ερωτικούς συντρόφους, για να επιβεβαιώσει ότι είναι ελκυστικός, ή μια κοπέλα που δεν τα πάει καλά με το σπίτι της μπορεί να καυχάται για τις ερωτικές της επιτυχίες στην προσπάθειά της να ανταγωνιστεί τους γονείς της ή να αναπληρώσει συναισθηματικά κενά.

Με λίγα λόγια η σεξουαλική δραστηριότητα μπορεί να επιδιώκεται για λόγους μη σεξουαλικούς όπως επιθετικότητα, εξέγερση, αυτοκαταστροφή, κατάθλιψη ή μια γενικότερη ανάγκη του νέου για θαλπωρή και αγάπη, που λείπουν από το σπίτι.

Είναι φανερό λοιπόν πόσο μεγάλο θετικό ρόλο μπορεί να παίζει ένα ζεστό οικογενειακό κλίμα, γεμάτο κατανόηση και αγάπη προς τον έφηβο. Αντίθετα μπορεί η συμπεριφορά των γονιών και το οικογενειακό κλίμα να σπρώξουν τον έφηβο στις πρώιμες εξωοικογενειακές εμπειρίες πάσης φύσεως (σεξουαλικές, ναρκωτικά, καταστροφικές λατρείες, κλπ.)

π. Αντώνιου Ι. Στυλιανάκη

<http://forum.athos.gr/index.php?topic=416.0>

Πώς αναπτύσσεται μία αρμονική σχέση ανάμεσα στο ανδρόγυνο

Για να σταθεί ένας γάμος σωστά, ο στόχος δεν είναι το να λάβουμε, αλλά πρώτιστα να δώσουμε, όπως ο Χριστός στην Εκκλησία. Και φυσικά πρέπει να μάθουμε να ακούμε τον σύντροφό μας, πρώτιστα ως αγαπημένο ΠΡΟΣΩΠΟ.

Το θέμα το οποίο μου δόθηκε να πω λίγα λόγια, είναι η αρμονική σχέση του ανδρoγύνου. Όντως είναι ένα πολύ σημαντικό θέμα, γιατί δεν είναι αρκετό κανείς να φέρει παιδιά εις τον κόσμο, άλλα πρέπει κι αυτά τα παιδιά να τα μεγαλώσει καλά και όμορφα. Αυτό βέβαια είναι αποτέλεσμα της σωστής σχέσης των δύο νέων μέσα στο γάμο. Η σωστή σχέση των γονέων, η αρμονία του γάμου, της οικογένειας, θα φέρει την ισορροπία, την ψυχική και σωματική ισορροπία των παιδιών. Κι αυτά βέβαια, μεγαλώνουν, έρχονται στον κόσμο, παίρνουν τα πρώτα ερεθίσματα και όλα όσα απαρτίζουν τον ψυχοσωματικό τους κόσμο από τους γονείς τους...

Η προσπάθειά μας ως Εκκλησία είναι να δούμε τον άνθρωπο στην ουσία του προβλήματός του. Γιατί διαλύεται η οικογένεια; Γιατί υπάρχει αυτό το πρόβλημα; Όταν κανείς ερευνήσει τα πράγματα, θα δει πολύ εύκολα και πολύ γρήγορα, ότι στον τόπο μας το πρόβλημα έγκειται κυρίως και πρωτίστως σ' ένα μεγάλο παράγοντα. Κι ο μεγάλος αυτός παράγοντας είναι η αδυναμία της επικοινωνίας. Δυστυχώς στον τόπο μας δε μαθαίνουμε να επικοινωνούμε σωστά. Αυτό το πράγμα το διαπίστωσα στη συνέχεια και στην αγωγή στα σχολεία μας, τόσο στα μικρά παιδιά όσο και στα μεγαλύτερα. Είδα ότι όντως αρχίζει από πολύ νωρίς αυτή η έλλειψη σε μας και μεγαλώνοντας φέρνει δυστυχώς τους καρπούς της. Μαθαίνουμε από μικρά παιδιά να πηγαίνουμε στο σχολείο, να γίνουμε μορφωμένοι άνθρωποι, καλοί άνθρωποι και να μιλούμε σωστά και καλά. Μας το' λεγαν κι οι γιαγιάδες μας: "Να μάθεις να μιλάς καλά. Να συμπεριφέρεσαι καλά. Να λες καλά λόγια. Να είσαι ευγενικός". Μαθαίνουμε πράγματι στο σχολείο να μιλούμε καλά, ευγενικά, στον πληθυντικό, όλα αυτά τα απαραίτητα.

Όμως ξεχάσαμε ότι η επικοινωνία δεν είναι μόνο να μιλάς καλά. Το σημαντικότερο της επικοινωνίας είναι να ακούς καλά. Κι αυτό το πράγμα, ποτέ κανένας δε μας το δίδαξε. Ενώ στον

πολιτισμό μας, τον Ελληνορθόδοξο, το έχουμε. Αν διαβάσουμε κείμενα και αρχαίων Ελλήνων, άλλα και Πατέρων της Εκκλησίας και σύγχρονων ασκητών Πατέρων, θα δούμε τεράστια προσοχή των Πατέρων στο πώς ακούς τον άλλο άνθρωπο. Αν διαβάσουμε π.χ. ένα κείμενο του Αγίου Νικόδημου του Αγιορείτου, που έζησε τον 17ο-18ο αιώνα, στο Άγιο Όρος, βλέπουμε να μιλά εκεί στον πνευματικό και να του αναφέρει, ένας ασκητής ερημίτης, το πώς θα ακούει τον άλλο άνθρωπο. Πώς θα κάθεται στην καρέκλα. Πώς θα τον κοιτάζει. Πώς θα τον αντιμετωπίζει. Ακόμη και τι κινήσεις θα κάνει αυτός στο πρόσωπο του. Του λέει να προσέξει πάρα πολύ, να μην κάνει κινήσεις οι οποίες μπορεί να φέρουν τον άλλο άνθρωπο σε δύσκολη θέση. Ακόμα και πως να αναπνέει ο πνευματικός, την ώρα που ακούει τον άλλο άνθρωπο. Βλέπει κανείς μια θαυμαστή σοφία μέσα από την εμπειρία της Παράδοσης μας, στο πώς επικοινωνείς με τον άλλο άνθρωπο, που δυστυχώς στον αιώνα μας το χάσαμε. Μάθαμε μόνο να μιλάμε. Δεν έχουμε μάθει να ακούμε ποτέ...

Λέει κανείς: "Καλά, αυτή είναι μια θλιβερή διαπίστωση, μια πραγματικότητα. Τι κάνουμε όμως;" Αυτή την πραγματικότητα την επιβεβαιώνει το γεγονός ότι βλέποντας αυτά όλα τα ανδρόγυνα, όντως σας ομολογώ από την προσωπική επαφή που έχω και την πείρα, ότι το 90% των γάμων δε διαλύονται λόγω τρίτων προσώπων ή τουλάχιστον η πρωτογενής αιτία δεν είναι τα τρίτα πρόσωπα. Το αν θα υπάρξει άλλο πρόσωπο στη σχέση έρχεται αργότερα. Το πρώτο ρήγμα, η πρώτη κρούση είναι στο γεγονός ότι οι άνθρωποι, ο καθένας για δικούς του και δικαιολογημένους λόγους, κλείνεται στον εαυτό του. Αυτό, από την πείρα μας, το είδαμε να επαναλαμβάνεται σχεδόν πάντοτε. Ο άντρας να πέφτει με τα μούτρα στη δουλειά, να κάνει μια, δύο και τρεις εργασίες για να ανταποκριθεί φιλότιμα και αξιέπαινα στις ανάγκες της οικογενείας του, τις οικονομικές, των δανείων του, των σπιτιών που έχτισε, του αυτοκινήτου ή ό,τι άλλο. Να δουλεύει από το πρωί μέχρι το βράδυ, να εξουθενώνεται κυριολεκτικά. Το ίδιο και η σύζυγος. Αλλά το αποτέλεσμα είναι, ερχόμενοι και οι δύο στο σπίτι, να είναι τόσο κουρασμένοι και τόσο

φορτισμένοι που, όχι μόνο δε μπορούν να επικοινωνήσουν, αλλά δυστυχώς αφήνουν τον εαυτό τους να βγάλει όλη εκείνη την κούραση, όλη την ψυχοσωματική κόπωση, ο ένας επάνω στον άλλο. Όταν έχουν και παιδιά θεωρούν αρκετό το ότι: "Είμαι καλός πατέρας. Είμαι καλή μητέρα. Κάνω τα πάντα για το σπίτι μου, για τα παιδιά μου. Να μην τους λείψει τίποτα. Να μην στερηθούν κάτι. Να μην αισθανθούν ότι έχουν κάποια έλλειψη".

...Εκείνο που είναι απαραίτητο για τα παιδιά μας είναι αυτή η αρμονία που πρέπει να έχουμε στο σπίτι μας. Πώς μπορούμε να την αποκτήσουμε; Όλα αυτά τα ξέρουμε όλοι μας. Αλλά πώς μπορούμε να τα αποκτήσουμε; Είναι άσκηση ο γάμος. Δεν είναι εύκολο πράγμα. Ο γάμος είναι άσκηση μεγάλη. Τέχνη μεγάλη. Επιστήμη μεγάλη.

Πολλές φορές πάω στα Γυμνάσια και στα Λύκεια της πόλης μας, πηγαίνω σε όλα τα σχολεία της πόλης και επαρχίας μας. Αφού μιλήσω στα παιδιά, μετά μένουν οι τελειόφοιτοι και κάνουμε διάλογο. Ρωτούν τα παιδιά: "Πάτερ, γιατί είναι κακό να έχουμε σχέσεις μεταξύ μας δηλαδή προγαμιαίες σχέσεις; Γιατί η Εκκλησία είναι τόσο αυστηρή;" Λέω στα παιδιά ότι, ναι, η Εκκλησία είναι αυστηρή, όχι γιατί θέλει να καταργεί τις σχέσεις των ανθρώπων, αλλά γιατί θέλει να έχει τη σχέση στη σωστή της βάση. "Αν δε μάθεις από την εφηβική σου ηλικία να βλέπεις τον άλλο άνθρωπο όχι ως φύλο, με "ύψιλον", δηλαδή αν είναι άνδρας ή γυναίκα, αλλά ως πρόσωπο, ότι είναι ο Κώστας, η Ελένη, η Μαρία, ο Γιώργος, ο Αντρέας κ.τ.λ. και να αποδέχεσαι τον άλλο άνθρωπο ως πρόσωπο και να τον βλέπεις ως πρόσωπο, τότε και στο γάμο σου θα δημιουργήσεις προβλήματα. ...

...Βλέπετε, ο Χριστός, για να σώσει τον άνθρωπο, έγινε άνθρωπος ο ίδιος. Δεν έσωσε τον άνθρωπο στέλνοντας κάποιον άλλο ή δίδοντας εντολές ή κάνοντας ένα θαύμα και να σώσει τον άνθρωπο. Όχι. Έγινε άνθρωπος ο ίδιος, ώστε να μπορέσει να σώσει τον άνθρωπο. Και μέσα στο γάμο, για να μπορέσει να σταθεί ο γάμος, πρέπει ο άνδρας να ταυτίσει τον εαυτό του με τον ψυχοσωματικό κόσμο της γυναίκας και η γυναίκα να καταλάβει απόλυτα τον ψυχοσωματικό κόσμο του

ανδρός, ώστε ο ένας να απολαμβάνει από τον άλλον αυτό που έχει ανάγκη. Έτσι λειτουργεί το ανδρόγυνο. Παύει πλέον να είναι άνδρας, παύει πλέον να είναι γυναίκα, αλλά γίνονται "εις σάρκα μίαν", γίνεται ένας νέος άνθρωπος, που εμείς οι Έλληνες το λέμε πάρα πολύ ωραία και όμορφα "το ανδρόγυνο". Δεν είναι άνδρας μόνο, δεν είναι γυναίκα μόνο, είναι το ανδρόγυνο. Είναι οι δύο αυτοί άνθρωποι σε μια νέα πραγματικότητα, σε μια νέα υπόσταση.

Είναι ένας νέος άνθρωπος, τον οποίο ευλογεί ο Χριστός μέσα από το μυστήριο του γάμου και τον ενώνει αδιάσπαστα. Δε μπορεί να λειτουργεί ξεχωριστά. Κανένας δε μπορεί ποτέ να θεωρήσει τη γυναίκα του σαν κάτι άλλο, "αλλά έσονται οι δύο εις σάρκα μία". Αυτοί οι δύο άνθρωποι είναι διαφορετικοί εκ προοιμίου. Είναι διαφορετικό πράγμα ο άνδρας και διαφορετικό πράγμα η γυναίκα. Πολύ διαφορετικά όντα. Δεν είναι όμοια. Τελείως διαφορετικά. Ακριβώς αυτό είναι το ωραίο του ανδρογύνου, ότι ο ένας συμπληρώνει τον άλλο.

Δεν κατακτά ο ένας τον άλλο, δεν υποδουλώνει ο ένας τον άλλο, δεν απορροφά ο ένας τον άλλο. Δεν τον εξαφανίζει σαν άνθρωπο. Δεν του χάνει την προσωπικότητά του. Όχι, αλλά και οι δύο μαζί γίνονται ένας νέος άνθρωπος. Ο άνδρας δίδει τα ανδρικά χαρίσματα στη γυναίκα και η γυναίκα τα γυναικεία χαρίσματα στον άνδρα και οι δύο αυτοί μαζί αποτελούν πλέον το νέο άνθρωπο, τον ευλογημένο άνθρωπο του γάμου, το ανδρόγυνο, το οποίο θα φέρει στον κόσμο τα παιδιά. ..Το αποτέλεσμα της ένωσης των δύο ανθρώπων, της ψυχοσωματικής ένωσης, είναι τα παιδιά τους. Γι' αυτό και ο άνθρωπος στα παιδιά του βλέπει τον εαυτό του.

Το πιο μεγάλο δώρο που μπορούμε να κάνουμε στα παιδιά μας είναι την παρουσία μας. Είναι την αρμονία της οικογένειάς μας. Γι' αυτή την αρμονία πρέπει να θυσιάσουμε πράγματα τα οποία κάνουμε. Ακόμη και πράγματα τα οποία μπορεί να μας φαίνονται απαραίτητα, γιατί πρέπει να καταλάβουμε ότι το πιο απαραίτητο πράγμα είναι αυτή η ειρήνη, αυτός ο πλούτος που δεν εξαρτάται από εξωτερικά πράγματα.

...Στην Εκκλησία η αγάπη "ου ζητεί τα εαυτής", λέει ο Απόστολος Παύλος. **Η αγάπη δε ζητεί τα του εαυτού της.** "Η

αγάπη πάντα στέγει, πάντα δίδει, πάντα υπομένει, πάντα ελπίζει". Ο Κύριος ο Χριστός, αγάπησε τον κόσμο "εις τέλος", που κανένας ποτέ δε θα μπορέσει να αγαπήσει τον άνθρωπο όσο ο Χριστός. Φανέρωσε την αγάπη Του ως θυσία υπέρ του ανθρώπου. Μέσα στο γάμο οι άνδρες οφείλουν να αγαπούν τις εαυτών γυναίκας ως ο Χριστός την Εκκλησία. Δηλαδή στο γάμο πραγματώνεις την αγάπη σου, μεταδίδεις τον εαυτό σου ολόκληρο, χωρίς απαίτηση, χωρίς ανταλλάγματα, χωρίς να ζητήσεις κάτι για τον εαυτό σου. Τότε δίνεις το φιλότιμο στον άλλο άνθρωπο, να συγκινηθεί και να σου προσφέρει αυτό που έχει, όσο έχει και όσο μπορεί να σου δώσει ο άλλος άνθρωπος. Εδώ είναι το σημείο από το οποίο αρχίζει να στάζει η συζυγική σχέση και το όποιο αρχίζουν μετά τα πολλά προβλήματα.

Όμως ας αρχίσουμε από την ανάγκη να δώσουμε στο γάμο μας τον εαυτό μας ολόκληρο, άνευ όρων. Ας αρχίσουμε από τη διαπίστωση να μάθουμε να ακούμε τον άλλο. Για να ακούσεις πρέπει να σιωπήσεις. Πρέπει να κλείσεις τον εαυτό σου και να γίνεις όλο αυτιά και να ακούσεις τον άλλο άνθρωπο. Να ακούσει ο άνδρας τη γυναίκα και η γυναίκα τον άνδρα. Έτσι αυτοί οι δύο ενωμένοι θα δώσουν ό,τι καλύτερο για τα παιδιά τους, για τα οποία βέβαια έχει αυτή τη μεγάλη αγάπη και τη διάθεση, κάθε γονιός, να προσφέρει τα πάντα. Σας εύχομαι να είστε πάντα καλά, να χαίρεστε τις οικογένειές σας. Τα παιδιά σας να τα καμαρώνετε να προκόβουν, να μεγαλώνουν ευτυχισμένα κι ευλογημένα από τον Θεό. *Του Μητροπολίτη Λεμεσού Αθανασίου Απομαγνητοφωνημένη ομιλία που έγινε σε εκδήλωση της Τοπικής Επιτροπής Πολυτέκνων Λασιών*

Σεξουαλικός εθισμός: η απελευθέρωση των '60s που έγινε αόρατη φυλακή

Από τους πρώτους ειδικούς που μίλησαν για το σεξουαλικό εθισμό ήταν ο Αμερικανός Patrick Carnes, όταν το 1983 εξέδωσε το βιβλίο του «Out of the Shadows: Understanding Sexual Addiction» (www.sexhelp.com) και χιλιάδες άνθρωποι έκτοτε έχουν βοηθηθεί να αναγνωρίσουν την καταστροφικότητα του εθισμού αυτού, να απεξαρτηθούν, να

θεραπευτούν, να αποκτήσουν υγιείς σχέσεις και πληρότητα στη ζωή τους

Ο σεξουαλικός εθισμός δεν αναγνωρίζεται στην κοινωνία μας ως εξάρτηση, καθώς, σε κάποιες περιπτώσεις, παρουσιάζεται ως «προχωρημένη» ή «απελευθερωμένη» σεξουαλικότητα, ενώ, σε άλλες περιπτώσεις, κατακρίνεται ως «ανωμαλία», που στιγματίζει και καταδικάζει τον εθισμένο ως «άρρωστο». Και οι δύο προσεγγίσεις είναι ακατάλληλες και δεν βοηθούν.

Ο εθισμός στο σεξ έχει πολλά κοινά χαρακτηριστικά με άλλες εξαρτήσεις, όπως τα ναρκωτικά, το αλκοόλ, ο τζόγος κ.λπ. Όπως και στις άλλες εξαρτήσεις, οι σεξουαλικές πρακτικές χρησιμοποιούνται για την αποφυγή του εσωτερικού πόνου, για την ανακούφιση της μοναξιάς, για την απόδραση από το επώδυνο συναίσθημα αναξιότητας και για τη γρήγορη αλλαγή της διάθεσης (mood-altering quick fix). Όπως και στις άλλες εξαρτήσεις, οι πρακτικές αυτές μπορεί να προσφέρουν μια στιγμιαία φυγή και να αυξήσουν την αδρεναλίνη. Μακροπρόθεσμα όμως δεν δουλεύουν, καθώς τα συναισθήματα μοναξιάς, ντροπής κι αναξιότητας χειροτερεύουν μετά από κάθε επεισόδιο. Όπως στο αλκοόλ και τα ναρκωτικά, ο εθισμένος σταδιακά χρειάζεται όλο και πιο πολλές, πιο ακραίες, πιο σκληρές ή πιο επικίνδυνες πρακτικές, για να νιώσει κάποια διαφορά (εμφανίζει «ανοχή»), ενώ παράλληλα βιώνει όλο και πιο έντονη δυσφορία όταν δεν μπορεί να επιδοθεί στις πρακτικές αυτές (εμφανίζει «συμπτώματα στέρησης»).

Μια «δεύτερη» ζωή

Οι σεξουαλικά εθιστικές συμπεριφορές συχνά ξεκινούν με την πορνογραφία, η οποία γίνεται αντικείμενο εμμονής, τον καταναγκαστικό αυνανισμό, τις πολλαπλές σχέσεις, το σεξ με αγνώστους (είτε επί πληρωμή είτε χωρίς), την επιδειξιμανία, τις ψυχαναγκαστικές φαντασιώσεις, το σεξ υψηλού κινδύνου (π.χ. χωρίς προφυλάξεις, σε κατάσταση μέθης, με άγνωστα άτομα, σε χώρους μη ασφαλείς, με βίαιες, σωματικά επικίνδυνες πρακτικές), το αποκλίνον σεξ (π.χ. σαδομαζοχισμός), ενώ η σεξουαλική βία είναι συχνά στοιχείο κλιμάκωσης του σεξουαλικού εθισμού, είτε αυτή εμπεριέχεται

στις φαντασιώσεις, είτε στην πορνογραφία, είτε στις σεξουαλικές πράξεις. Το άτομο δεν μπορεί να σταματήσει τις πρακτικές αυτές, οι οποίες γίνονται συνήθως μυστικά από την υπόλοιπη ζωή του, βιώνει καταναγκασμό να τις επαναλάβει ξανά και ξανά, σε όλο και πιο έντονη μορφή, παρά τις αρνητικές συνέπειες που μπορεί να έχουν για την οικογένεια, την εργασία, τις σχέσεις του ή την υγεία του. Το άτομο μπορεί να προχωρήσει σε σημείο να παρενοχλεί σεξουαλικά συναδέλφους, ρισκάροντας να απολυθεί ή να κινδυνεύει με σύλληψη γιατί η συμπεριφορά του αποτελεί ποινικό αδίκημα (π.χ. επιδειξιμανία). Μετά από κάποιο χρονικό διάστημα, ο περίγυρός του συχνά υποπτεύεται τη μυστική «δεύτερη» ζωή του, οι σχέσεις του υποφέρουν, ο εθισμός τον κάνει να μην μπορεί να συγκεντρωθεί στη δουλειά του, ενώ μπορεί να αφιερώνει και σημαντικά χρηματικά ποσά για την ικανοποίηση του εθισμού (συχνά για πορνογραφία ή πορνεία). Παρά την επιφανειακή του άρνηση (π.χ. «είμαι απελευθερωμένος και προχωρημένος στο σεξ, όλα τα άλλα είναι πουριτανισμοί»), το άτομο νιώθει όλο και χειρότερα, νιώθει βαθιά ντροπή, μοναξιά κι απόγνωση. Τα συναισθήματα αυτά, μαζί με την καταδίκη από τους άλλους, καθώς και τις ενοχές για τον πόνο που προκαλεί στους οικείους του τον οδηγούν σε ένα φαύλο κύκλο ακόμη μεγαλύτερης εξάρτησης. Το άτομο δεν μπορεί να ξεφύγει: αυτό που ήταν «απελευθερωμένη» συμπεριφορά, έχει γίνει τώρα η φυλακή του.

Η κουλτούρα των ΜΜΕ

Δυστυχώς, πολλές φορές σήμερα, η επικρατούσα κουλτούρα των ΜΜΕ προωθεί, διαφημίζει το σεξουαλικό εθισμό, σε άνδρες και γυναίκες, ως «cool», ως «συναρπαστικό», ως «μαγκιά». Δεν προειδοποιεί για τις αρνητικές επιπτώσεις που έχουν μακροπρόθεσμα οι συμπεριφορές αυτές. Βομβαρδίζει με μηνύματα σεξουαλικής βίας ή πώς να χρησιμοποιούμε τον άλλον ως σεξουαλικό αντικείμενο για τις δικές μας «ανάγκες», αλλά δεν εξηγεί ότι, εν τέλει, αυτό που κάνουμε σε κάποιον άλλον το κάνουμε πρωτίστως στον εαυτό μας. Αν, μέσω του σεξ, ταπεινώνουμε και χρησιμοποιούμε τον άλλον, έτσι θα νιώσουμε αργότερα και για τον εαυτό μας: ταπεινωμένοι κι

ανάξιοι. Αν, αντίθετα, το σεξ είναι ο αγωγός για την έκφραση αγάπης κι εκτίμησης προς τον άλλον, αυτό το συναίσθημα θα πολλαπλασιαστεί και για τον εαυτό μας.

Η εγγύτητα στην ερωτική σχέση, το να εκθέσει κανείς και να μοιραστεί τον αληθινό του εαυτό στο σύντροφο, χωρίς κρυφές περιοχές για τις οποίες νιώθει ντροπή, εμπεριέχει ρίσκο: μπορεί να πληγωθεί, να υποστεί απόρριψη. Στο σεξουαλικό εθισμό αποφεύγεται πάση θυσία αυτό το ρίσκο: το άλλο σώμα χρησιμοποιείται ως αντικείμενο ικανοποίησης, κρατώντας το άτομο «ασφαλές και μόνο». Όμως, μόνο μέσω της εγγύτητας μπορεί να υπάρξει ουσιαστική πληρότητα στην ερωτική σχέση, αλλά και στη ζωή γενικότερα. Μόνο η εγγύτητα μπορεί να καλύψει το κενό της μοναξιάς, που οποιαδήποτε σεξουαλική πρακτική, όσο ακραία ή συχνή κι αν είναι, δεν μπορεί να ανακουφίσει. Και η εγγύτητα είναι δυνατή για όλους τους ανθρώπους, όταν αποφασίσουν να δουν τον εαυτό τους κατάματα και να δεχτούν βοήθεια.

Γράφει η ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΠΡΕΚΑΤΕ, ψυχολόγος - συγγραφέας, άρθρο στην Ελευθεροτυπία

<http://misha.pblogs.gr/2010/01/sexovalikos-ethismos-h-apeleftherwsh-twn-60s-pov-egine-aorat-h-fv.html>

ΤΟ ΣΕΞ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ

Ο Θεός μας έδωσε τα γεννητικά όργανα για να γεννιούνται παιδιά. Κάθε λάθος χρήση τους δημιουργεί προβλήματα (μεγάλα ή μικρά), ακόμα και μέσα στον γάμο. (σήμερα οι άνθρωποι θέλουν μόνο ηδονή και όχι ευθύνες, και όταν δεν ικανοποιούνται οι επιθυμίες του ατόμου ψάχνει αλλού να ικανοποιηθεί, με αποτέλεσμα να αυξάνονται τα προβλήματα).

Ο Ιερός Χρυσόστομος λέει, «έγινε ο γιός σου 17 ετών; Πάντρεψέ τον για να μην πάει στις πόρνες». Αυτό ήταν κάτι το φυσιολογικό, το να παντρεύονται νωρίς οι άνθρωποι, στις κλειστές αγροτοκτηνοτροφικές κοινωνίες. Η νύφη δεν είχε πολλές απαιτήσεις. Ένα πιάτο παραπάνω στο τραπέζι και η δουλειά ήταν έτοιμη στο σπίτι ή στο χωράφι ή στα ζωα. (σήμερα για να παντρευτεί κανείς πρέπει να σπουδάσει, να βρει δουλειά, να ζήσει την ζωούλα του και μετά βλέπουμε. Πώς να τηρήσουν οι άνθρωποι το «ου πορνεύσεις»; Αυτό το πετυχαίνουν μόνο όσοι ζουν ως μοναχοί εν τω κόσμω με την βοήθεια του πνευματικού τους. Δυστυχώς, η επιστήμη έβγαλε

τις μηχανές και οι άνθρωποι έφυγαν από τα χωράφια και πήγαν στις πόλεις, στα διαμερίσματα, στα εργοστάσια και τις υπηρεσίες και αυτό τους απομάκρυνε από την χαρά της ζωής κοντά στην φύση. Αφου βρίσκουν και βόσκουν γιατί να παντρευτούν; Αφου μπορούν να έχουν την ηδονή χωρίς από την τεκνογονία και τα βάρη του γάμου γιατί να παντρεύονται νωρίς; Σε όλα, όμως, υπάρχει και το τίμημα. Η βιολογία θέτει όρια στην τεκνοποίηση, και οι αρρώστιες, ψυχικές και σωματικές, που συνοδεύουν την μοιχεία και την πορνεία είναι πολλές).

Ο Ιερός Χρυσόστομος λέει πως η ηδονή είναι σαν το δόλωμα. Ποιος θα παντρευόταν αν δεν υπήρχε η ηδονή της ενώσεως ανδρός και γυναικός; Έτσι, ο γάμος ήταν υπόθεση όχι μόνο του ατόμου αλλά και της κοινωνίας. Με τον γάμο ικανοποιείται ο νέος και η νέα από βιολογικής πλευράς αλλά και από κοινωνικής. Και η κοινωνία «νιώθει ασφαλής» διότι τα παιδιά που θα γεννηθούν θα είναι ασφαλισμένα μέσα στην οικογένεια (όχι την πυρηνική αλλά την ευρύτερη) και τα χωράφια θα συνεχίσουν να καλλιεργούνται και η ζωή θα συνεχιστεί. (σήμερα μόνο το 4% των ανθρώπων ασχολούνται με την γεωργία. Είναι ευκολώτερο να γίνη κανείς αστροναύτης, που λέει ο λόγος, παρά να επιστρέψη στη γη, επειδή με τα μηχανήματα και τα λιπάσματα ένας αγρότης καλλιεργεί τα χωράφια που καλλιεργούσαν παλαιότερα 100 αγρότες. Επομένως οι 99 περισσεύουν).

Ο γονέας και ο γαμπρός θεωρούσε δεδομένο ότι η νύφη θα είναι παρθένα, διαφορετικά θα υπήρχε πρόβλημα στο «τίνος παιδιά θα κοιτάξουμε». Φυσικά και η Εκκλησία υπενθύμιζε το θέλημα του Θεού σχετικά με αυτό το ζήτημα.

Προφυλάξεις δεν έπαιρνε το ζευγάρι και όσα παιδιά έρχονταν ήταν καλοδεχούμενα. Άλλωστε και τα παιδιά από νωρίς είχαν απασχόληση στα χωράφια και στα ζωα και «έτρωναν το ψωμί τους με τον ιδρώτα του προσώπου τους». (σήμερα οι γυναίκες εργάζονται, υπάρχει οικονομική κρίση, δεν χωράνε πολλά παιδιά στο διαμέρισμα και έτσι το ζευγάρι παίρνει προφυλάξεις. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να αυξάνονται οι πειρασμοί. Αφου παίρνουν προφυλάξεις γιατί να μην πανε και

παραπέρα; Αφου είναι όλοι στρεσαρισμένοι γιατί να μην χαλαρώσουν και κάπου αλλου; Μετά είναι και οι συγκρίσεις με άλλους, παλαιότερους έρωτες και πάει λέγοντας).

Τα διαζύγια ηταν σπάνια όχι μόνο επειδή το απαγόρευε η Εκκλησία αλλά και για πρακτικούς λόγους. Που θα πάει η γυναικα αν φύγει από τον άντρα της; Έτσι έκανε υπομονή και η αγάπη νικούσε τα όποια προβλήματα. (σήμερα η γυναικα έχει το πορτοφόλι της, οπότε ο χωρισμός είναι κάτι πολύ εύκολο. Οι άνθρωποι θέλουν να ζουν μια αιώνια εφηβεία, χωρίς πολλές υποχρεώσεις και με όσα δικαιώματα γίνεται περισσότερα).

Οι άνθρωποι ηταν πιο ευτυχισμένοι γιατί ζουσαν κατά φύσιν. Βέβαια, δεν ηταν όλα τέλεια, αφου δεν ηταν απαλλαγμένοι και τότε οι άνθρωποι από το προπατορικό αμάρτημα. Ηταν, όμως, ταπεινοί και συγχωρουν πιο εύκολα ο ένας τον άλλο και ηταν πιο δεμένοι, όχι μόνο λόγω Εκκλησίας αλλά και λόγω των συνθηκών που απαιτουσαν την αλληλοβοήθεια. (σήμερα υπάρχει ατομοκρατία και σ' αυτό βοηθα ο κοινωνικοοικονομικός περίγυρος. Όμως, ο άνθρωπος είναι κοινωνικό όν και καλλίτερα περνανε αυτοί που έχουν παρέα - οικογένεια, παιδιά- και όχι οι μοναχικοί τύποι).

Ποια είναι η θεραπεία αυτων των προβλημάτων, με δεδομένο ότι είναι ουτοπία η επιστροφή στις κλειστές αγροτοκτηνοτροφικές κοινωνίες; Η θεραπεία βρίσκεται στη ζωή της Εκκλησίας. Στην Εκκλησία διατηρείται το ανθρώπινο πρόσωπο, υπάρχει η προοπτική του μέλλοντος αιωνος, υπάρχει η προσευχή και η μυστηριακή ζωή που μας ενώνει με τον Θεό και τον συνάνθρωπο, υπάρχει η ευθύνη του καθενός μας απέναντι στον Θεό, τον συνάνθρωπο, τον εαυτό μας και την φύση -που προέρχεται από την ελευθερία του προσώπου-, υπάρχει η πνευματική χαρά και όχι η ευχαρίστηση από τις ηδονές -τις οποίες διαδέχονται οδύνες-, υπάρχει η νοηματοδότηση της ύπαρξής μας που φέρνει αρμονία μέσα μας και έξω μας, υπάρχει η αλήθεια για ό,τι μας αφορά και αυτό μας δίνει δύναμη να αντιμετωπίζουμε και τον γάμο και τα προβλήματά του αποτελεσματικά, με την βοήθεια πάντοτε του Χριστου και των Αγίων. Αμην.

https://www.youtube.com/watch?v=hLLJS16Aw14&index=10&list=PLVSe3KRn8Oaf6uDTXglJlcOjS_xrear0

http://apologhtika.blogspot.gr/2015/09/blog-post_30.html

ΤΟ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΕΦΙΑΛΤΗΣ!!!

Μπορεί οι άντρες να αποφεύγουν το προφυλακτικό, όπως ο διάολος το λιβάνι, ωστόσο σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα που έγινε στο πλαίσιο μιας νέας μελέτης που δημοσιεύεται στην επιθεώρηση Journal of Sex Research , από τις 25 σεξουαλικά ενεργές γυναίκες ηλικίας 18-24 ετών, μόνο 2 δήλωσαν ότι είναι σημαντικό για εκείνες να χρησιμοποιούν συστηματικά προφυλακτικό στο σεξ.

Ναι καλά διαβάσετε ανάμεσα πάντως στους λόγους που ανέφεραν συμπεριλαμβάνονται και οι παρακάτω!

Πολλές από αυτές πιστεύουν πως το σεξ είναι πολύ πιο απολαυστικό χωρίς προφυλακτικό μιας και οι δύο σύντροφοι έρχονται σε άμεση επαφή χωρίς κάτι να τους... χωρίζει!

Άλλες πάλι δήλωσαν πως τους δημιουργεί διάφορους ερεθισμούς στον κόλπο ακόμα και ουρολοίμωξη.

Μερικές δε, προέβαλαν την δικαιολογία πως όταν η σχέση δεν είναι εφήμερη, το προφυλακτικό δεν χρειάζεται μιας και ο καθένας γνωρίζει καλά τον άνθρωπο που έχει δίπλα του.

Τέλος, μερικές είπαν πως είναι αναγκαίο μόνο τις γόνιμες μέρες του κύκλου, αφού τις υπόλοιπες το να προκύψει μία εγκυμοσύνη είναι κάτι σπάνιο.

[http://www.star.gr/Pages/Ygeia.aspx?art=320163&artTitle=tesseris logoi pou oi gynaikeis apo fevgoun to profylaktiko](http://www.star.gr/Pages/Ygeia.aspx?art=320163&artTitle=tesseris%20logoi%20pou%20oi%20gynaikeis%20apo%20fevgoun%20to%20profylaktiko)

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ. Μία αντίφαση: από τη μια κάθε μέρα βομβαρδίζουν τους ανθρώπους (από το νηπιαγωγείο) την αναγκαιότητα των προφυλακτικών και από την άλλη παραδέχονται ότι είναι εφιάλτης για άνδρες και γυναίκες!

Και ενώ θα έπρεπε να είναι όλοι υπέρ του γαμου και των μονογαμικών σχέσεων, όλοι σχεδόν κάνουν ό,τι μπορούν για να εκφυλιστεί το σύμπαν!

Να, λοιπόν, που είναι κόλαση και όχι παραδεισος ο ελεύθερος έρωτας, ο οποίος έκανε την εμφάνισή του μόλις τα τελευταία 40-50 χρόνια στην Ελλάδα.

Ο ΘΕΙΟΣ ΟΜΗΡΟΣ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΑΡΘΡΟ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ:

Μετά την διασφάλιση της επιβίωσης, το δεύτερο σημαντικό μέλημα στη ζωή ενός ομηρικού ήρωα ήταν ο Έρωτας.

ΦΥΣΙΚΑ! ΟΛΟΙ ΟΙ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΑΥΤΟΠΡΑΓΜΑΤΩΣΙ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ (ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΜΟΝΑΧΟΙ ΠΟΥ ΖΟΥΝ ΑΠΟ ΔΩ ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ ΟΠΟΥ «ΟΥ ΓΑΜΟΥΣΙΝ ΟΥΔΕ ΕΚΓΑΜΙΖΟΝΤΑΙ»)

Η Ναυσικά, παρ' όλο τον ενθουσιασμό της, δείχνει αρκετά πεπειραμένη και σέβεται το τι θα πει ο κόσμος αν την δούν μ' έναν άγνωστο (Οδ. ζ, 285). Δεν θέλει ν' ακουστούν γι' αυτήν τα κουτσομπολιά που η ίδια ομολογεί ότι κάνει για τις άλλες, που «ανδράσι μίσγεται, πριν γ' αμφάδιον γάμον ελθείν», δηλαδή: **«που δίχως του πατέρα τους τη γνώμη και της μάνας / και πριν ακόμη παντρευτούν με τα παλικάρια σμίγουν».** (Οδ. ζ, 288).

ΠΟΣΕΣ ΣΗΜΕΡΙΝΕΣ ΚΟΠΕΛΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΚΕΦΤΟΝΤΑΙ ΕΤΣΙ; ΜΗΠΩΣ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΗΤΑΝ ΠΟΛΥ ΠΙΟ ΗΘΙΚΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ;

...Ο γάμος με μια γυναίκα, τη νόμιμη σύζυγο, έπαιζε έναν ξεχωριστό και σημαντικό ρόλο στη ζωή των Ομηρικών ανθρώπων. Στην **απόφαση για ένα γάμο**, έστω και ελεύθερου ανθρώπου, φαίνεται πως παρενέβαιναν και άλλοι παράγοντες, εκτός από τους συναισθηματικούς, αν υπήρχαν κι αυτοί πιθανόν οικονομικοί, ταξικοί που είναι το ίδιο. Ο **Αχιλλέας** περιμένει να τον παντρέψει ο πατέρας του (Ιλ. Ι, 393-99): «Γιατί», λέει, «εμένα, αν γυρίσω σπίτι μου, μια φορά ο Πηλέας έπειτα θα με παντρέψει ο ίδιος... Εκεί που βρισκόμουν ακόμα, πάρα πολύ το τραβούσε η ψυχή μου να παντρευτώ γυναίκα με στεφάνι. Μια που να μου ταιριάζει».

ΕΝΩ ΣΗΜΕΡΑ Ο ΓΑΜΟΣ ΕΓΙΝΕ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΙ. ΠΑΝΤΡΕΥΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑ, ΙΣΩΣ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΧΑΡΙ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΟΥΣ ΤΟΥΣ, ΝΑ ΠΑΝΕ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

Τη γυναίκα το στεφάνι του γάμου την καθιστούσε πρόσωπο σοβαρό, που έπρεπε να έχει ξεχωριστή εκτίμηση. ..**«Ο γνωστικός άντρας πρέπει ν' αγαπάει τη γυναίκα του, κι αν ακόμα την άρπαξε στον πόλεμο».** Η απουσία της γυναίκας

τους τούς κόστιζε πολλαπλώς: «Γιατί κι ένα μόνο μήνα μένοντας κανείς μέσ' το πολύκουπο καράβι του μακριά από τη γυναίκα του στενοχωριέται» (Ιλ. Β, 292)...Τέλος μιαν έντονη επιθυμία ν' αποκτήσουν γυναίκα, και μάλιστα όμορφη, είχαν και οι δούλοι (Οδ. ξ, 63). Σπίτι και γυναίκα υπόσχεται ο Οδυσσέας στον Εύμαιο και τον Φιλοίτιο αν τον βοηθούσαν να ξεκάνει τους Μνηστήρες (Οδ. φ, 213)....(Οδ. ζ, 182): **«Γιατί δεν έχει πιο όμορφο παρ' όταν με μια γνώμη αγαπημένο αντρόγνυνο, φροντίζει για το σπίτι».**

ΣΗΜΕΡΑ ΕΧΟΥΜΕ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ. ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΓΑΜΙΑΙΕΣ ΚΑΙ ΕΞΩΓΑΜΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΕ ΠΟΛΛΟΥΣ...

...στον Όμηρο δεν αναφέρεται καμία περίπτωση **διαζυγίου** ή αποπομπής συζύγου...

ΑΥΤΟ ΜΑΣ ΘΥΜΙΖΕΙ ΟΤΙ ΣΥΝΕΒΑΙΝΕ ΣΤΑ ΜΕΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ 1000 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ.

... **«Άλλο πιο άπονο θεριό δεν έχει από τη γυναίκα»** μας διαβεβαιώνει ο Αγαμέμνων (Οδ. λ, 426), και ίσως με το δίκιο του. Γι' αυτό και συμβουλεύει: «Γι' αυτό ποτέ σου μη σταθείς καλός πια σε γυναίκα / μήτε να της εμπιστευτείς το μυστικό που ξέρεις / μόν' άλλα να της λες, κι άλλα στο νου να κρύβεις». (Οδ. λ, 441-3)

ΣΩΣΤΑ!

... «Με την Ήρα δεν συγκύζομαι τόσο ούτε θυμώνω, γιατί πάντα συνηθίζει να εναντιώνεται σ' ό,τι κι αν πω», καταλήγει απελπισμένος ο Δίας (Ιλ. Ε, 407).

ΥΠΗΡΧΑΝ ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΤΑ ΣΥΖΥΓΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ!

...Εκτός των αρετών που αναφέρθηκαν πάρα πάνω, και η **παρθενία** ήταν ένας συντελεστικός παράγων στην κοστολόγηση μιας γυναίκας (Ιλ. Ι, 132). ...

...γιατί είναι καλό να συνευρίσκεται κανείς με γυναίκα που αγαπά. (Ιλ. Ω, 130) ...Από την αποφυγή της παράθεσης τέτοιων λεπτομερειών, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι τα Έπη, στη μορφή τουλάχιστον που τα κληρονομήσαμε, προορίζονταν για **συντηρητικό ακροατήριο**.

...Στα Ομηρικά Έπη **αποφεύγουν να θίξουν το θέμα της ομοφυλοφιλίας**, κι αυτό μας επιτρέπει να υποθέσουμε ότι το γνώριζαν, αλλά δεν το ευλογούσαν.

Τάκης Μαύρος.

Δελτίο Ιστορικών Μελετών Ναυπλίου, τ. 111-114, Μηνιαία έκδοση Δήμου Ναυπλιέων, 1997.

ΟΙ ΑΝΩΜΑΛΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ο μακαριστός Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ λέει κάπου πως, αν όλοι οι άνθρωποι γινόντουσαν Μοναχοί, τότε θα «αναγκάζαμε» τον Θεό να κάνει την Β΄ Παρουσία και να λάβει τέλος αυτός ο Κόσμος.

Σήμερα το σύστημα με το να δίνει προνόμια στους ανώμαλους δείχνει πως ετοιμάζει την μείωση του παγκόσμιου πληθυσμού - οι ανώμαλοι δεν γεννάνε, μόνο δουλεύουν -. Αργότερα, όταν σταθεροποιηθεί ο παγκόσμιος πληθυσμός, θα φτιάχνουν κατά παραγγελία όσους ανθρώπους χρειάζονται.

Για πόσο καιρό ο Θεός θα ανέχεται την εκφυλισμένη ανθρωπότητα;

http://apologhtika.blogspot.gr/2015/12/blog-post_23.html

ΜΙΑ ΟΨΙ ΤΟΥ ΒΙΑΣΜΟΥ

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΙ ΛΕΕΙ Η ΚΟΠΕΛΑ:
<http://www.typos.com.cy/cat/1/article/17674> «Του έλεγα "σταμάτα, σταμάτα", αλλά ίσως δεν φώναζα αρκετά. Έπρεπε να τον είχα χτυπήσει, έπρεπε να είχα ουρλιάξει...»....ΔΗΛΑΔΗ, ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ Ή ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΑ Η ΚΟΠΕΛΑ ΙΣΩΣ ΠΡΟΚΑΛΕΣΕ ΤΟΝ ΒΙΑΣΜΟ. ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΛΕΕΙ: Αποδεικνύεται ότι αυτό που είναι πραγματικά μια απίστευτα κοινή αντίδραση, είναι να θέλεις το αγόρι που σε βίασε να σου φερθεί καλά μετά, σαν να θέλεις να τα διορθώσεις εκ των υστέρων», είπε στην ιστοσελίδα Broadly. ΙΣΩΣ ΔΙΑΒΑΣΕ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟ: Αν κάποιος βρει μια νέα παρθένα, μη αρραβωνιασμένη, και την πιάσει και κοιμηθεί μαζί της, και βρεθούν· τότε, ο άνθρωπος που κοιμήθηκε μαζί της θα δώσει στον πατέρα της νέας 50 σίκλους ασήμι, κι αυτή θα είναι γυναίκα του, επειδή την ταπείνωσε, δεν μπορεί να την αποβάλει όλες τις ημέρες τής ζωής του.(Δευτ/μιον, 22: 23-29).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: ΟΤΑΝ ΕΝΩΝΟΝΤΑΙ ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΩΜΑΤΙΚΑ, ΑΥΤΟ ΛΕΓΕΤΑΙ ΓΑΜΟΣ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΝ ΘΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΟΥΝ ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. ΕΠΙΣΗΣ, ΑΥΤΟ ΔΕΙΧΝΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΚΟΠΕΛΕΣ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΖΩΝΤΟΧΗΡΕΣ, ΑΦΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΤΟΣΕΣ ΠΡΟΓΑΜΙΑΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ, ΓΙ'ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΑ ΣΤΙΓΜΗ

ΘΕΛΗΣΟΥΝ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΟΥΝ "Ο ΕΝΑΣ ΜΥΡΙΖΕΙ ΚΑΙ Ο ΑΛΛΟΣ ΞΥΝΙΖΕΙ"...ΚΑΙ ΓΙ'ΑΥΤΟ ΠΟΛΛΟΙ ΝΕΟΙ ΠΑΡΑΞΕΝΕΥΟΝΤΑΙ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΒΡΟΥΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΝΑ ΠΑΝΤΡΕΥΤΟΥΝ...

ΦΑΓΗΤΟ-ΣΕΞ-ΘΕΟΣ

Ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος λέει για τον Αδάμ: ἐὰν δὲν εἶχε νικηθῇ ἀπὸ τὴν κοιλία, δὲν θὰ ἐρχόταν σὲ σαρκικὴ σχέσι μὲ τὴν σύζυγό του (ΚΛΙΜΑΞ, ΛΟΓΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ, Περὶ ἀγνείας), και συνεχίζουμε εμεις και λέμε «δεν θα απομακρυνόταν ἀπὸ τον Θεό, δεν θα ἐβγαине ἐξω ἀπὸ τον Παράδεισο».

ἢ Θεός ἢ σεξ! Γί'αυτό και οι ἐφηβοι απομακρύνονται ἀπὸ την Εκκλησία, γί'αυτό υπάρχει η παροιμία που λέει «πίσω ἀπὸ κάθε ἐγκλημα κρύβεται η γυναίκα», γί'αυτό ο Απόστολος Παῦλος λέει πως ὅποιος νυμφευτεῖ θα ἔχει «θλιψη στην σάρκα», γί'αυτό ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλὸς λέει πως μοναδικὸς σκοπὸς του σεξ πρέπει να εἶναι η τεκνογονία, γί'αυτό η συντριπτικὴ πλειοψηφία των Αγίων δεν εἶναι ἐγγαμοι, γί'αυτό ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος λέει: 40. «Πάν ἁμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματος ἐστίν, ὃ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει» (Α΄ Κορ. ς΄ 18). Αὐτὸ ὅπως ὅποτε λέγεται, διότι μολύνουμε τὸ ἴδιο τὸ σῶμα μας, μὲ τὴν ρεῦσι, πράγμα ποῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ συμβῇ μὲ ἄλλη ἁμαρτία. Ἐγὼ ἐρευνῶ γιὰ ποιὸν λόγο συνηθίσαμε νὰ λέγουμε, προκειμένου γιὰ ὅποιαδήποτε ἁμαρτία, μόνο ὅτι σφάλλουν οἱ ἄνθρωποι, ἐνῶ ὅταν ἀκούσωμε πὼς κάποιος ἐπόρνευσε, λέγομε μὲ ὀδύνη: ὃ τάδε ἔπεσε....44. Κάποιος γνωστικὸς μου ἔθεσε ἓνα δυσχερέστατο πρόβλημα. «Ποια ἁμαρτία, μου εἶπε, εἶναι βαρύτερη ἀπ' ὅλες, ἐξαιρέσει του φόνου και της ἀρνήσεως»; Και ὅταν ἐγὼ του ἀπῆντησα «το να πέσῃ κανεῖς σε αἵρεση», ἐκεῖνος με ξαναρώτησε: «Και πὼς η Ορθόδοξος Εκκλησία δέχεται τους αἰρετικούς, και μετὰ τον εἰλικρινή ἀναθεματισμὸ της αἰρέσεώς των, τους ἀξιώνει της Θείας Μεταλήψεως, ἐνῶ ὅποιον ἐπόρνευσε τον δέχεται μὲν μετὰ την ἐξομολόγησί του και την διόρθωσί του, ἀλλὰ τον στερεῖ ἐπὶ χρόνους των Αχράντων

Μυστηρίων, σύμφωνα με τις διατάξεις των Αποστολικών Κανόνων»; Και ενώ εγώ έμεινα κατάπληκτος με την ερώτησι, το άλυτο πρόβλημα παρέμεινε άλυτο. (ΠΕΡΙ ΑΓΝΕΙΑΣ)

Αυνανισμός. Με τον όρο αυνανισμός αναφερόμαστε στην διέγερση των ιδίων γεννητικών οργάνων με στόχο την πρόκληση οργασμού και αυτοϊκανοποίηση της γενετήσιας ορμής και ηδονής χωρίς συνουσία με άλλο πρόσωπο.

Η λέξη προέρχεται από το όνομα του βιβλικού προσώπου Αυνάν, απογόνου του Ιακώβ μέσω του Ιούδα. Ο Αυνάν δεν αυνανιζόταν με τη σημερινή έννοια του όρου αλλά —παραβαίνοντας την υποχρέωση που είχε αναλάβει συνάπτοντας ανδραδελφικό γάμο— είχε διακεκομμένη συνουσία (coitus interruptus) με τη γυναίκα του (και χήρα του αδελφού του, ο οποίος ονομαζόταν Ηρ), καθώς δεν επιθυμούσε να αποκτήσει απόγονο που θα συνέχιζε την οικογενειακή γραμμή του νεκρού αδελφού του αλλά απέβλεπε στην απόκτηση της κληρονομιάς των πρωτοτοκίων του. (Γένεση 38:2-10).

[Ο άγιος Νικόδημος, στο Εξομολογητριο, την αυτοϊκανοποίηση την αναφέρει ως "μαλακία" και όχι ως αυνανισμο...]

<http://el.wikipedia.org/wiki/%CE%91%CF%85%CE%BD%CE%B1%CE%BD%CE%B9%CF%83%CE%BC%CF%8C%CF%82>

Ο Μητροπολίτης Λεμεσού Αθανάσιος, δίνει ένα γενικό ορισμό της αμαρτίας: "αμαρτία είναι ό,τι κάνουμε στη ζωή μας που δεν είναι προς δόξαν Θεού". Μπορείς εσύ τώρα να φανταστείς ότι η συγκεκριμένη πράξη είναι προς δόξαν Θεού;

Ο αυνανισμός είναι εκτόνωση της επιθυμίας για συνουσία, όταν αυτή δεν είναι εφικτή για διάφορους λόγους. Συνήθως χρησιμοποιείται, για να ενισχύσει την πράξη αυτή, και η φαντασία ερωτικών εικόνων. Όλα αυτά είναι μάλλον νοσηρά και προφανώς πολύ απέχουν απ' το στόχο. Η σωστή στάση, όταν ο άνθρωπος δεν μπορεί να έχει φυσιολογική εντός γάμου ερωτική σχέση, είναι η εγκράτεια.

Δεν είναι θέμα κανόνων. Είναι θέμα στάσης και τρόπου ζωής. Η αγάπη μας για τον Κύριο είναι το κριτήριο για κάθε μας πράξη, για όλη μας τη ζωή. Ένα καλό κριτήριο για ό,τι κάνουμε

είναι αυτό : "φαντάσου σε κάθε τι που κάνεις ότι ο Κύριος είναι παρών".

http://klassikoperiptosi.blogspot.gr/2012/03/blog-post_7762.html

Πιστεύω ότι πρέπει να καταλάβουμε όλοι ένα πράγμα: ό,τι είμαστε και δεν είμαστε το κανονίζει ο Θεός και η θέλησή μας. Πιστεύω ότι τα λόγια "ό,τι είναι αδύνατο για τον άνθρωπο είναι δυνατό για το Θεό" σημαίνουν ακριβώς την αδυναμία μας χωρίς την επέμβασή Του και την ευλογία Του. Με αυτά τα λόγια ο Θεός μας ξεκαθαρίζει ότι από μόνος του ο άνθρωπος είναι ανήμπορος να τηρήσει τις επιθυμίες του Θεού, ό,τι καλό έχουμε, ό,τι εγκράτεια έχουμε και όσο φιλότιμο έχουμε δεν είναι δικό μας, μας τα έχει χαρίσει ο Κύριος. Ο αυνανισμός και το sex όπως και όλες οι αμαρτίες είναι πράξεις ή σκέψεις που στεναχωρούν τον Κύριο. Εάν για κάποιο πάθος μας πούμε "έλα μωρέ, άνθρωπος είμαι και ο Θεός το ξέρει αυτό, δεν πειράζει", τότε πιστεύω κάνουμε εν μέρη λάθος, ξεχνάμε πως ό,τι είναι αδύνατο να κάνουμε εμείς μπορεί να το κάνει ο Κύριος και ότι μπορεί να μας δώσει με τη Χάρη Του όλα τα καλά και την εγκράτεια, όπως την έδωσε σε τόσους Αγίους, που διψούσαν και είχαν λαχτάρα για αυτήν. Αν μέσα στη μάχη μας για ένα πάθος, το φιλότιμο που μας έχει χαρίσει ο Θεός το διαθέσουμε στην προσευχή μας και του πούμε "Κύριε, πάρε από πάνω μου αυτό το πάθος, γιατί χωρίς την ευλογία σου είμαι ανίκανος για οτιδήποτε καλό και δεν θέλω να σε στεναχωρώ με την αδυναμία μου και το πέσιμό μου αυτό", τότε με την χάρη Του είμαστε πια ικανοί, όχι μόνο να εγκρατευόμαστε αλλά και να μην το σκεφτόμαστε καν. Αυτή τη χάρη ίσως να μην μας τη δώσει αμέσως, για να διψάσουμε περισσότερο για αυτήν και για να δείξουμε περισσότερο θέληση για αυτήν χωρίς να απελπιστούμε και να τα παρατήσουμε. Διάβασα τα λόγια κάποιου Αγίου. Ο Άγιος αυτός έλεγε πως ο Θεός, ενώ τον είχε σκεπάσει με τη Θεία Χάρη Του και δεν είχε ούτε ένα κακό λογισμό, ήταν τελείως εγκρατής και δεν τον άγγιζε κανένα πάθος ούτε καν στην σκέψη του, κάποια στιγμή, ο Θεός, του παίρνει τη Θεία Χάρη από πάνω του και άρχισαν πάλι για εκείνον οι κακοί λογισμοί και οι ανθρώπινες αδυναμίες του.

Αυτό ο Κύριος το έκανε για να τον ταπεινώσει ακόμα περισσότερο και να καταλάβει ακόμα περισσότερο, πως χωρίς την Χάρη Του Κυρίου ο άνθρωπος είναι απλά ένα μηδενικό ανήμπορο για οτιδήποτε. Γι'αυτό πιστεύω ότι πρέπει για το κάθε πάθος μας, ακόμα και αν δεν είμαστε σίγουροι, να μην σκεφτόμαστε την εναλλακτική μέθοδο ή τον παράδρομο για να βολέψουμε την ανθρώπινη αδυναμία μας, αλλά να σκεφτούμε με φιλότιμο ότι ίσως με αυτό να στεναχωρούμε το Κύριο και με θέληση και επιμονή να του ζητάμε την επέμβασή του, και αν με αυτό ο Κύριος στεναχωριέται, τότε θα το πάρει από πάνω μας.

<http://athos.edo.gr/modules.php?name=Forums&file=viewtopic&t=1086&postdays=0&postorder=asc&start=30>

...Το ενα κακο ειναι πως επειδη ειναι μια μορφη αυτοερωτισμου, εγκλωβιζει τον ανθρωπο στον εαυτο του και τον καθιστα προιοντος του χρονου ανικανο να σχετισθει, δλδ τον μεταλλασσει σε αυτιστικο κατα καποιο τροπο.

το αλλο κακο ειναι πως ο ανθρωπος μπαινει σε διαδικασια φαστ φουντ....τι θελω να φaw? paw στα ταχυφαγεια.. τι θελω? ? αυτοικανοποιουμαι, και εκπαιδευεται σαν τον σκυλο του Παβλοφ, να κυνηγα την ηδονη με τον ευκολο τροπο ...το σημαντικότερο ειναι πως ο ανθρωπος χανει την επαφη του με τη Χαρη του Θεού και μπερδευεται, οπως ελεγε ο π.Πορφυριος και μετα το ενα μπερδεμα φερνει το άλλο.

Πρακτικά μέτρα. Ποια είναι τα μέτρα αυτά που πρέπει να πάρω στη συγκεκριμένη περίπτωση, ίσως ρωτήσεις. Αυτά δεν μπορούμε να τα ξέρουμε ακριβώς, επειδή αγνοούμε τις πραγματικές συνθήκες της ζωής σου. Μπορείς όμως εσύ να τα εντοπίσεις, αν υποβάλλεις στον αυτό σου μερικές ερωτήσεις σαν κι αυτές:

Πότε παρασύρομαι στην κακή αυτή συνήθεια; Όταν νιώθω στεναχωρημένος, όταν είμαι απογοητευμένος, όταν είμαι αργόσχολος, όταν νιώθω ανία;

Ποιες ώρες γίνεται συνήθως αυτό; Το πρωί όταν, λόγω αργίας δεν χρειάζεται να ξυπνήσω νωρίς για να πάω στη σχολή μου, ή στη δουλειά μου; Τα μεσημέρι μετά από μια ή δύο ώρες ύπνου;

Το βράδυ όταν πέφτω νωρίς στο κρεβάτι, επειδή δεν έχω κάτι να κάνω;

Επίσης, κάτω από ποιες συνθήκες γίνεται συνήθως; Όταν διαβάζω ή βλέπω κάτι στην τηλεόραση που με ερεθίζει σεξουαλικά; Όταν φαντάζομαι κάτι;

Η απάντηση σε τέτοιες ερωτήσεις θα σε βοηθήσουν να πάρεις ορισμένα πρακτικά μέτρα, ώστε να μην υποκύψεις εύκολα στον πειρασμό αυτό. Για παράδειγμα, αν γίνεται όταν είσαι στεναχωρημένος ή απογοητευμένος από κάτι, φρόντισε να αντιμετωπίσεις την απογοήτευση σου με τρόπο θετικό, όπως είναι μια τηλεφωνική συνομιλία με κάποιο έμπιστο σε σένα άτομο για να συμμαριστείς την αιτία της απογοήτευσής σου και να ζητήσεις τη συμβουλή του.

Αν συμβαίνει καθώς βλέπεις τηλεόραση κάτι που σε ερεθίζει άλλαξε αμέσως κανάλι. Δεν πρέπει ποτέ να επιτρέψουμε στον εαυτό μας να βρεθεί σε μια κατάσταση υψηλού κινδύνου σε σχέση με την αδυναμία μας. Τα απλά αυτά μέτρα ή οτιδήποτε άλλο που μπορεί να ενεργήσει σαν ένας φραγμός για σένα, μπορεί να σε προφυλάξουν από παγίδες του εχθρού.

Ας μη ξεχνούμε ότι από τη στιγμή που έρχεται μια κακή επιθυμία μέσα μας μέχρι τη εκτέλεσή της, παρεμβάλλονται συνήθως μερικοί ή άλλοτε πιο πολλοί κρίκοι μιας αλυσίδας σκέψεων, αποφάσεων ή πράξεων. Σπάζοντας έναν από τους κρίκους αυτούς και προτιμότερο από τους πρώτους, εμποδίζουμε την περαιτέρω πορεία μας προς την εκτέλεση της κακής επιθυμίας μας.

Μην πεις αυτό που συχνά λένε άλλοι νέοι: «Ο πειρασμός αυτός είναι πολύ μεγάλος. Ξεπερνάει τη δύναμή μου. Δεν μπορώ να αντισταθώ». Έχεις τη δύναμη να αντισταθείς, επειδή η δύναμη της θέλησής μας που μας έχει χαρίσει ο Θεός είναι πολύ μεγάλη. Ας υποθέσουμε το εξής: «Αν τη στιγμή που εσύ είσαι έτοιμος να ενδώσεις στον πειρασμό της αυτοϊκανοποίησης, εμφανιστεί μπροστά σου ένας άντρας με ένα πιστόλι στο χέρι και σου πει: Αν ενδώσεις στον πειρασμό αυτό θα σου τινάξω τα μυαλά στον αέρα, τι λες; Θα βρεις ή όχι τη δύναμη να μην υποκύψεις στον πειρασμό;

Η θέλησή μας είναι μια ισχυρή δύναμή που μπορεί να αντιτεθεί σε κάθε πειρασμό, ιδιαίτερα για μας που ακολουθούμε το Θεό.
<http://search.pathfinder.gr/cached.php?docId=123463&u=www.iesuslovesyou.gr/Youth/Articles/Y4.htm&q=ΑΥΝΑΝΙΣΜΟΣ>

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΛΟΓΟΥ (ΙΕ') ΠΕΡΙ ΑΓΝΕΙΑΣ

του αγίου Ιωάννου της Κλίμακος

"Μην εμπιστευθείς στην ζωή σου το πήλινο σώμα, και μη ξεθαρρέψεις μαζί του, μέχρις ότου συνάντησης τον Χριστό". (13)

"Ελεεινός όποιος πέφτει. Ελεεινότερος όμως όποιος παρασύρει και άλλον στην πτώσι. Διότι και των δύο πτώσεων την ενοχή και την εφάμαρτη ηδονή, τα παίρνει πάνω του". (19)

"Μην προσπαθείς με εύλογα επιχειρήματα και αντιρρήσεις να απόκρουσης τον δαίμονα της πορνείας, γιατί εκείνος έχει με το μέρος του τις ευλογοφανείς προφάσεις, αφού μας πολεμάει με σύμμαχο τη φύσι μας". (20)

"Ανάθεσε στον Κύριο την ασθένεια της φύσεως σου, αναγνωρίζοντας πλήρως τη δική σου αδυναμία, και τότε θα λαβής το χάρισμα της σωφροσύνης χωρίς να το καταλάβης". (22)

"Εκείνος που προσπάθησε να σταματήσει τον πόλεμο της πορνείας μόνο με την εγκράτεια, είναι όμοιος μ' εκείνον που κολυμπώντας με το ένα χέρι αγωνίζεται να βγη από το πέλαγος. Να σύζευξης με την εγκράτεια την ταπείνωσι, διότι χωρίς την δεύτερη, η πρώτη αποδεικνύεται ανωφελής". (38)

"Μου περιέγραψε κάποιος ένα παράδοξο και υψηλότατο βαθμό αγνότητας: "Κάποιος, μου είπε ατενίζοντας σωματικό κάλλος, παρακινούμενος από αυτό εδοξολόγησε τον Δημιουργό. Και μόνο από την θέα του κινήθηκε σε αγάπη προς τον Θεό και σε ακατάπαυστα δάκρυα. Και σε κατελάμβανε θαυμασμός να βλέπης τον βόθρο του ενός να γίνεται με υπερφυσικό τρόπο αιτία στεφάνων στον άλλο". Εάν πάντοτε αυτός ο άνθρωπος σε αυτού του είδους τα θέματα έχει την ίδια αίσθησι και αντιμετώπισι αναστήθηκε άφθαρτος πριν την κοινή ανάστασι". (58)

"Ισχυρίζονται ωρισμένοι πώς είναι αδύνατον να ονομάζεται κανείς αγνός μετά την γεύσι της αμαρτίας. Εγώ όμως αντικρούοντας αυτούς αποφαίνομαι: "Είναι δυνατόν και

εύκολο σ' όποιον θέλει να μετακεντρίση την αγριελιά σε ήμερη". Εάν τα κλειδιά της βασιλείας των ουρανών είχαν δοθή σ' έναν Παρθένο, ίσως οι προαναφερθέντες να είχαν δίκιο στην γνώμη τους. Εφ' όσον όμως δεν συμβαίνει αυτό, ας τους αποστόμωση εκείνος που και πεθερά απέκτησε και αγνός έγινε και τα κλειδιά της βασιλείας κρατεί στα χέρια του!" (66)

ΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ Π. ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΣΤΗΝ ΠΟΡΝΕΙΑ - ΜΟΙΧΕΙΑ

Παρ. 7,1 Υιέ, φύλασσε έμοους λόγους, ...ίνα σε τηρήση από γυναικός άλλοτρίας καί πονηράς, εάν σε λόγοις τοίς πρὸς χάριν έμβάλληται.

Παρ. 7,5 δια να σε προφυλάξη και σε διατηρήση καθαρόν από ξένην πονηράν και φαύλην γυναίκα, όταν αυτή με γλυκόλογα θα σου επιτίθεται.

Διότι αυτή σκύβει διαρκώς από το παράθυρον της οικίας της και παρατηρεί εις τας πλατείας. Οποιον δε τυχόν θα ιδή από τους νεαρούς απερισκέπτους, κανένα άμυαλον νεανίαν, να διέρχεται από τον δρόμον και την γωνίαν του σπιτιού της, να σιγοτραγουδή και να μονολογή. τότε αυτή η γυναίκα πηγαίνει να τον συναντήση με προκλητικόν πορνικόν στολισμόν και τρόπον. Ετσι δε σκανδαλίζει και εξάπτει τας πονηράς επιθυμίας της καρδιάς των νέων. Κινείται δε σαν να έχη πτερά η άσωτος αυτή γυναίκα, δια να αρπάση τα θύματά της. Τα πόδια της ποτέ δεν ησυχάζουν στο σπίτι της, διότι πάντοτε τρέχει εις αναζητήσιν των θυμάτων της. Αλλοτε μεν ρεμβάζει και καταστρώνει δόλια σχέδια, άλλοτε δε πάλιν ενεδρεύει εις κάθε γωνίαν, δια να συλλάβη τα θύματά της. Και αφού συναντήση τον ασύνετον νεαρόν, τον αγκαλιάζει, τον φιλεί με μεγάλην αδιαντροπιάν και λέγει προς αυτόν· "Σημερα, επειδή εισηκούσθησαν αι προσευχαί μου, προσέφερα θυσίαν ευχαριστίας προς τον Θεόν και εξεπλήρωσα έτσι τα τάματά μου. Δια τούτο εβγήκα από το σπίτι μου να σε συναντήσω. Επειδή επόθησα το ωραίον πρόσωπόν σου και ιδού σε ευρήκα. Με κορδέλλες έχω στολίσει το κρεββάτι μου, το έχω στρώσει με κροσσωτούς, και από τας δύο πλευράς, τάπητας της Αιγύπτου. Με αρωματικόν ερυθροκίτρινον κρόκον έχω ραντίσει το κρεββάτι μου και όλην μου την οικίαν την

ερράντισα με το άρωμα της κανέλλας. Ελα, λοιπόν, να απολαύσωμεν την φιλίαν μας έως εις τα ξημερώματα. Ελα να κυλισθώμεν μέσα στον έρωτά μας. Ο σύζυγός μου απουσιάζει, δεν ευρίσκεται στο σπίτι. Εχει αναχωρήσει για μακρινό ταξίδι. Επήρε εις τα χέρια του βαλάντιον γεμάτο χρήματα και ύστερα από πολλάς ημέρας θα επανέλθῃ στο σπίτι του". Ετσι δε η δολία και φαύλη αυτή γυναίκα τον απεπλάνησε με τα παραπλανητικά γλυκόλογά της. Ωσάν με δίκτυα, που βγήκαν από τα χείλη της, εξεγέλασε τον ανόητον νέον και τον έκαμε να εξωκείλῃ προς το κακόν, όπως πέφτει έξω το πλοίον και ναυαγεί εις την βραχώδη ακτήν. Αυτός δέ, ωσάν το ηλίθιον θαλασσοπούλι κέφρος που παρασύρεται από τον άνεμον, την ηκολούθησεν ανοήτως. Ετσι δε σύρεται ο ταλαίπωρος ωσάν το βόϊδι που οδηγείται προς το σφαγείον, και ωσάν το σκυλί το δεμένο από την αλυσίδα του. Η ωσάν ελάφι, το οποίον επληγώθη με τόξον στο συκώτι, σπεύδει ο ταλαίπωρος αυτός νέος, ωσάν το πτηνόν εις την παγίδα, χωρίς να γνωρίζῃ ότι διατρέχει άμεσον τον κίνδυνον να χάσῃ και ζωήν και ψυχήν. Τωρα, λοιπόν, παιδί μου, άκουσέ με, πρόσεξε τα λόγια του στόματός μου. Ας μη παρασυρθῇ και ας μη ακολουθήσῃ η καρδιά σου τους δρόμους της φαύλης αυτής γυναικός. Διότι αυτή πολλούς, αφού τους επλήγωσε, τους έρριξε κάτω. Αναρίθμητοι δε είναι εκείνοι, τους οποίους έχει φονεύσει. Το σπίτι της είναι δρόμος του άδου, που κρημνίζει τα θύματά της εις τας σκοτεινάς περιοχάς του θανάτου.

ΟΥ ΜΟΙΧΕΥΣΕΙΣ

Παρ. 5,1 Παιδί μου, δώσε προσοχήν εις τας ίδικάς μου σοφάς συμβουλάς. Κλίνει και τέντωσε το αυτί σου εις τα λόγια μου,

Παρ. 5,2 δια να πάρῃς έτσι και διατηρήσῃς ορθήν και ωφέλιμον γνώσιν. Η ορθή και ωφέλιμος αυτή γνώσις, που εξέρχεται από τα χείλη μου, σου δίδει την εντολήν·

Παρ. 5,3 Μη δίδῃς προσοχήν εις φαύλην και ανήθικον γυναίκα, διότι από τα δόλια χείλη της πόρνης γυναικός στάζει μέλι, το οποίον προς στιγμήν μόνον γλυκαίνει τον φάρυγγά σου·

Παρ. 5,4 έπειτα όμως θα εύρῃς αυτό πικρότερον από την χολήν και ακονισμένον περισσότερον από δίκοπον μαχαίρι, ώστε να σφάζῃ τους ασυνέτους.

27 Ακούσατε ότι λέχθηκε στους αρχαίους (η εντολή): Να μη μοιχεύσεις. 28 Εγώ όμως σας λέω, ότι όποιος κοιτάει γυναίκα με σαρκική επιθυμία, έχει κίόλας διαπράξει μοιχεία μαζί της μέσα στην καρδιά του. 29 Γι' αυτό, αν σε σκανδαλίζει το δεξί σου μάτι, βγάλε το και πέταξέ το από πάνω σου, γιατί σε συμφέρει να χαθεί ένα από τα μέλη σου, παρά να πεταχτεί ολόκληρο το σώμα σου στη γέεννα. 30 Κι αν το δεξί σου χέρι σε σκανδαλίζει, κόψε το και πέταξέ το από πάνω σου, γιατί σε συμφέρει να χαθεί ένα από τα μέλη σου, παρά να πεταχτεί ολόκληρο το σώμα σου στη γέεννα. 31 Ειπώθηκε ακόμα πως: Όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, να της δώσει γραπτό διαζύγιο. 32 Εγώ όμως σας λέω πως, όποιος χωρίσει τη γυναίκα του για κάθε άλλο λόγο εκτός από πορνεία, την κάνει μοιχαλίδα, και όποιος παντρευτεί χωρισμένη γίνεται μοιχός. " (Ματθ. κεφ. 5)

Δεν ξέρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού; Να πάρω, λοιπόν, τα μέλη λοιπόν του Χριστού και να τα κάνω μέλη πόρνης; Να μη γίνει τέτοιο πράγμα! 16 Ή μήπως δεν ξέρετε πως αυτός που έρχεται σε σαρκική επαφή με πόρνη, γίνεται ένα σώμα μαζί της; Γιατί, όπως λέει η Γραφή: «Οι δύο θα γίνουν ένα σώμα». 17 Εκείνος, όμως, που προσκολλάται στον Κύριο, γίνεται ένα πνεύμα μαζί του. 18 Μακριά από την πορνεία λοιπόν! Όποιο άλλο αμάρτημα κι αν διαπράξει ο άνθρωπος, αμαρτάνει έξω απ' το σώμα του. Εκείνος, όμως, που πορνεύει, αμαρτάνει μέσα στο ίδιο του το σώμα! 19 Ή μήπως δεν ξέρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος, που βρίσκεται μέσα σας, που το έχετε λάβει απ' το Θεό, κι επομένως δεν σας ανήκει; 20 Γιατί αγορασθήκατε με πληρωμή τιμήματος. Δοξάστε, λοιπόν, πραγματικά το Θεό και με το σώμα σας και με το πνεύμα σας, τα οποία ανήκουν στο Θεό." (Προς Κορινθίους Α', κεφ. 6)

Σχετικά, τώρα, μ' εκείνα που μου γράψατε, καλό είναι για τον άντρα να μην αγγίξει γυναίκα. 2 Αλλά για να αποφεύγονται όμως περιπτώσεις πορνείας, ας έχει ο κάθε άντρας τη δική του γυναίκα και η κάθε γυναίκα ας έχει το δικό της άντρα. 3 Ο άντρας να δείχνει την κατανόηση που οφείλει στη γυναίκα του.

Το ίδιο και η γυναίκα στον άντρα της. 4 Η γυναίκα δεν ορίζει η ίδια το σώμα της, αλλ' ο άντρας της. Το ίδιο κι ο άντρας δεν ορίζει ο ίδιος το σώμα του, αλλ' η γυναίκα του. 5 Μην αποστερείτε ο ένας στον άλλο (τη σωματική επαφή), εκτός αν γίνεται αυτό με σύμφωνη γνώμη και των δύο για λίγο καιρό, για να αφοσιωθείτε στη νηστεία και στην προσευχή. Κατόπιν, όμως, να σμίγεται πάλι σαν αντρώγου για να μην σας πειράζει ο Σατανάς εξαιτίας της έλλειψης αυτοκυριαρχίας σας. 6 Μ' αυτό σας το λέω προαιρετικά, όχι σαν εντολή. 7 Θα προτιμούσα όλοι οι άνθρωποι να είναι σαν κι εμένα, αλλά ο καθένας έχει το δικό του χάρισμα από το Θεό. Ο ένας έτσι, ο άλλος αλλιώς. 8 Σχετικά, τώρα, με τους ανύπαντρους και τις χήρες, σας απαντώ πως είναι καλό γι αυτούς να μείνουν ανύπαντροι, όπως κι εγώ. 9 Αν όμως δεν μπορούν μείνουν εγκρατείς, τότε ας παντρευτούν. Είναι προτιμότερο να παντρευτεί κάποιος, παρά να φλέγεται από επιθυμία.....25 Σχετικά τώρα με τους παρθένους (άνδρες ή γυναίκες), ειδική εντολή από τον Κύριο δεν έχω να μεταδώσω. Δίνω, όμως, τη γνώμη μου με την αξιοπιστία που έχω σαν ελεημένος του Κυρίου. 26 Νομίζω, λοιπόν, ότι για την ικανοποίηση της παρούσα ανάγκης, καλά θά είναι ο άνθρωπος να συμπεριφέρεται ως εξής: 27 Έχεις δεθεί με γυναίκα; Μη ζητάς τη διάλυση του δεσμού σου. Είσαι αδέσμευτος; Μη ζητάς γυναίκα. 28 Μα κι αν παντρευτείς, δε σημαίνει πως αμαρτήσες. Κι αν μία γυναίκα παρθένος παντρευτεί, δε σημαίνει πως αμαρτήσε. Θα έχουν, όμως, και θλίψεις εξ αιτίας της σάρκας τους όσοι παντρεύονται, κι εγώ νοιάζομαι για σας." (Προς Κορινθίους Α, κεφ. 7)

«...ο πλάσας απ' αρχής άρσεν και θήλυ έπλασεν αυτούς ... και θέλουσιν είσθαι οι δύο εις σάρκα μίαν, ώστε δεν είναι πλέον δύο, αλλά μία σάρξ. Εκείνο λοιπόν το οποίον ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζει». (Ματθ.ιθ:4,5,6)

«Ο Μωυσής συνεχώρησε να γράψη έγγραφον διαζυγίου, και να χωρισθή αυτήν... απ' αρχής όμως της κτίσεως, άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς ο Θεός ...Εκείνο λοιπόν το οποίον ο Θεός συνέζευξεν, άνθρωπος ας μη χωρίζει» (Μάρκ.ι:4-9)

«Ὅστις χωρισθῇ την γυναῖκα αὐτοῦ, και νυμφευθῇ ἄλλην, πράττει μοι-χείαν εις αὐτήν. Και εἰάν γυνή χωρισθῇ τον ἄνδρα αὐτῆς και συζευχθῇ με ἄλλον, μοιχεύεται». (Μάρκ.ι:11)

«Πας ὅστις χωρίζεται την γυναῖκα αὐτοῦ και νυμφεύεται ἄλλην, μοιχεύει, και πας ὅστις νυμφεύεται κεχωρισμένην ἀπό ἀνδρός, μοιχεύει» (Λουκ.ις:18).

«Ἐρρέθη προς τοῦτοις, ὅτι ὅστις χωρισθῇ την γυναῖκα αὐτοῦ, ας δώση εις αὐτήν διαζύγιον. Εἰγώ ὅμως σας λέγω, ὅτι ὅστις χωρισθῇ την γυναῖκα αὐτοῦ, παρεκτός λόγου πορνείας, κάμνει αὐτήν να μοιχεύηται, και ὅστις λάβη γυναῖκα κεχωρισμένην, γίνεται μοιχός» (Ματθ.ε:31,32).

«Εις δε τους νενυμφευμένους παραγγέλλω, ουχί εἰγώ ἀλλά ο Κύριος, να μη χωρισθῇ η γυνή ἀπό του ἀνδρός αὐτῆς. Αλλ' εἰάν και χωρισθῇ, ας μένη ἄγαμος, ἢ ας συνδιαλλαγῇ με τον ἄνδρα, και ο ἀνὴρ να μη ἀφήνῃ την εαυτοῦ γυναῖκα» (Α΄ Κορ.ζ:10 – 11).

ΑΜΝΩΝ ΚΑΙ ΘΑΜΑΡ

ΒΑΣ. Β΄,13. Ο Αβεσσαλώμ ο γιος τού Δαβίδ είχε μια ωραία ἀδελφή, με το ὄνομα Θάμαρ, και ο Αμνών, ο γιος τού Δαβίδ, την ἀγάπησε.² Και ο Αμνών ἐπασχε τόσο, ὥστε ἀρρώστησε για την (ΕΤΕΡΟΘΑΛΗ) ἀδελφή του τη Θάμαρ· ἐπειδὴ, ἦταν παρθένα, και φαινόταν στον Αμνών δυσκολότατο να κάνει κάτι σ' αὐτή.³ Εἶχε δε ο Αμνών ἕναν φίλο, που ονομαζόταν Ιωναδάβ, γιος τού Σαμαά, ἀδελφοῦ τού Δαβίδ· ο δε Ιωναδάβ ἦταν ἄνθρωπος υπερβολικά πανούργος.⁴ Και του εἶπε: Γιατί εσύ, γιε του βασιλιά, ἀδυνατίζεις τόσο καθημερινά; Δεν θα το φανερώσεις σε μένα; Και ο Αμνών τού εἶπε: Αγαπάω τη Θάμαρ, την ἀδελφή τού Αβεσσαλώμ, του ἀδελφοῦ μου.⁵ Και ο Ιωναδάβ τού εἶπε: Πλάγιασε ἐπάνω στο κρεβάτι σου, και προσποιήσου τον ἀρρωστο· και ὅταν ο πατέρας σου ἐρθῇ και σε δει, πες του: Ας ἐρθῇ, παρακαλῶ, η Θάμαρ η ἀδελφή μου, και ας μου δώσει να φάω, και ας ετοιμάσει μπροστά μου το φαγητό, για να δω, και να φάω ἀπό το χέρι της.⁶ Και ο Αμνών πλάγιασε, και προσποιήθηκε τον ἀρρωστο· και ὅταν ο βασιλιάς ἦρθε να τον δει, εἶπε ο Αμνών στον βασιλιά: Ας ἐρθῇ, παρακαλῶ, η Θάμαρ η ἀδελφή μου, και ας κάνει μπροστά μου δύο τηγανίτες, για να φάω ἀπό το χέρι της.⁷ Και ο Δαβίδ

έστειλε στο σπίτι προς τη Θάμαρ, λέγοντας: Πήγαινε τώρα στο σπίτι τού αδελφού σου Αμνών, και ετοίμασέ του φαγητό.⁸ Και η Θάμαρ πήγε στο σπίτι τού αδελφού της Αμνών, που ήταν πλαγιασμένος· και πήρε το αλεύρι, και ζύμωσε, και έκανε τηγανίτες μπροστά του, και έψησε τις τηγανίτες.⁹ Έπειτα, πήρε το τηγάνι, και τις κένωσε μπροστά του· όμως, δεν θέλησε να φάει. Και ο Αμνών είπε: Βγάλτε κάθε άνθρωπο από μπροστά μου. Και βγήκαν απ' αυτόν όλοι.¹⁰ Και είπε ο Αμνών στη Θάμαρ: Φέρε το φαγητό μου στον κοιτώνα, για να φάω από το χέρι σου. Και η Θάμαρ πήρε τις τηγανίτες που έκανε, και τις έφερε στον κοιτώνα στον Αμνών τον αδελφό της.¹¹ Και όταν του πρόσφερε σ' αυτόν να φάει, την έπιασε, και της είπε: Έλα, κοιμήσου μαζί μου, αδελφή μου.¹² Κι εκείνη τού είπε: Μη, αδελφέ μου, μη με ταπεινώσεις· επειδή, τέτοιο πράγμα δεν πρέπει να γίνει στον Ισραήλ· μη κάνεις αυτή την αφροσύνη.¹³ Κι εγώ, πώς θα εξαλείψω το όνειδός μου; Αλλά, κι εσύ θα είσαι σαν ένας από τους άφρονες στον Ισραήλ· τώρα, λοιπόν, παρακαλώ, μίλησε στον βασιλιά· επειδή, δεν θα με αρνηθεί σε σένα.¹⁴ Δεν θέλησε, όμως, να ακούσει στη φωνή της· αλλά, ασκώντας μεγαλύτερη δύναμη από εκείνη, τη βίασε, και κοιμήθηκε μαζί της.¹⁵ **Τότε ο Αμνών τη μίσησε με μίσος υπερβολικά μεγάλο· ώστε το μίσος, με το οποίο τη μίσησε, ήταν μεγαλύτερο από την αγάπη, με την οποία την είχε αγαπήσει.** Και ο Αμνών τής είπε: Σήκω, πήγαινε.¹⁶ Κι εκείνη του είπε: Δεν υπάρχει αιτία· αυτό το κακό, το να με αποβάλεις, είναι μεγαλύτερο του άλλου, που έπραξες σε μένα. Δεν θέλησε, όμως, να την εισακούσει.¹⁷ Και φώναξε τον νέο, που τον υπηρετούσε, και είπε: Βγάλ' την τώρα έξω από μένα, και βάλε τον μοχλό στη θύρα πίσω της.¹⁸ Και ήταν ντυμένη με χιτώνα ποικιλόχρωμο, επειδή οι θυγατέρες του βασιλιά, οι παρθένες, τέτοια επενδύματα ντύνονταν. Και ο υπηρέτης του την έβγαλε έξω, και έβαλε τον μοχλό στη θύρα πίσω της.¹⁹ Και παίρνοντας η Θάμαρ στάχτη επάνω στο κεφάλι της, και σχίζοντας τον ποικιλόχρωμο χιτώνα, που είχε επάνω της, και βάζοντας τα χέρια της επάνω στο κεφάλι της, έφευγε περπατώντας και κρίζοντας.²⁰ Και ο Αβεσσαλώμ ο αδελφός της είπε σ' αυτή: Μήπως ο Αμνών ο αδελφός σου βρέθηκε

μαζί σου; Όμως, τώρα, σώπασε αδελφή μου· αδελφός σου είναι· μη καταθλίβεις την καρδιά σου γι' αυτό το πράγμα. Και η Θάμαρ καθόταν σε κατάσταση χηρείας στο σπίτι του αδελφού της, του Αβεσσαλώμ.²¹ Και όταν ο βασιλιάς Δαβίδ άκουσε όλα αυτά τα πράγματα, θύμωσε υπερβολικά.²² Ο δε Αβεσσαλώμ δεν μίλησε με τον Αμνών, ούτε καλό ούτε κακό· επειδή, ο Αβεσσαλώμ μισούσε τον Αμνών, για τον λόγο ότι ταπεινώσε την αδελφή του τη Θάμαρ.²³ Και ύστερα από δύο ολόκληρα χρόνια, ο Αβεσσαλώμ είχε κουρευτές στη Βαάλ-ασώρ, που είναι κοντά στον Εφραΐμ, και ο Αβεσσαλώμ προσκάλεσε όλους τους γιους τού βασιλιά.²⁴ Και ο Αβεσσαλώμ ήρθε στον βασιλιά, και είπε: Δες, τώρα, ο δούλος σου έχει κουρευτές· ας έρθει, παρακαλώ, ο βασιλιάς, και οι δούλοι του, μαζί με τον δούλο σου.²⁵ Και ο βασιλιάς είπε στον Αβεσσαλώμ: Όχι, γιε μου, ας μη έρθουμε τώρα όλοι, για να σου είμαστε βάρος. Και τον βίασε, όμως δεν θέλησε να πάει, αλλά τον ευλόγησε.²⁶ Τότε, ο Αβεσσαλώμ είπε: Αν όχι, ας έρθει τουλάχιστον ο Αμνών, ο αδελφός μου. Και ο βασιλιάς τού είπε: Γιατί να έρθει μαζί σου;²⁷ Όμως, ο Αβεσσαλώμ τον βίασε, ώστε έστειλε μαζί του τον Αμνών, και όλους τους γιους τού βασιλιά.²⁸ Τότε, ο Αβεσσαλώμ πρόσταξε τους υπηρέτες του, λέγοντας: Δέστε, τώρα, όταν η καρδιά τού Αμνών ευφρανθεί από το κρασί, και σας πω: Πατάξτε τον Αμνών, τότε θανατώστε τον· μη φοβάστε· δεν είμαι εγώ που σας προστάζω; Γίνεστε ανδρείοι και γίνεστε γιοι δύναμης....³² Και ο Ιωναδάβ, ο γιος τού Σαμαά, αδελφού τού Δαβίδ, αποκρίθηκε και είπε: Ας μη λέει ο βασιλιάς ότι θανατώθηκαν όλοι οι νέοι, οι γιοι τού βασιλιά· επειδή, μονάχα ο Αμνών πέθανε· δεδομένου ότι, ο Αβεσσαλώμ το είχε αποφασίσει, από την ημέρα που ταπεινώσε τη Θάμαρ την αδελφή του.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΔΕΙΝΑΣ

Μια μέρα η Δείνα, η κόρη που η Λεία είχε γεννήσει στον Ιακώβ, βγήκε για να δει τα κορίτσια της περιοχής. Την είδε κι ο Συχέμ, ο γιος του Εμμώρ του Ευαίου, του άρχοντα της περιοχής, την πήρε λοιπόν και πλάγιασε μαζί της και τη βίασε. Τη συμπάθησε όμως και ζήτησε από τον πατέρα του να την πάρει για γυναίκα του.

Ο Ιακώβ έμαθε ότι ο Συχέμ είχε ατιμάσει την κόρη του τη Δείνα, αλλά επειδή οι γιοι του ήταν με τα κοπάδια στους αγρούς, δεν είπε τίποτα ωστόσο επέστρεψαν. Όταν οι γιοι του Ιακώβ γύρισαν από τους αγρούς και έμαθαν τα κατέκαστα, τους κατέλαβε μεγάλη οργή και αγανάκτηση για το Συχέμ.

Ο Εμμώρ, πατέρας του Συχέμ, πήγε στον Ιακώβ για να του μιλήσει και να τη ζητήσει από την οικογένειά της. Ο Εμμώρ τους είπε: «Ο Συχέμ, ο γιος μου, συμπάθησε πολύ την κόρη σας. Δεχτείτε να του τη δώσετε για γυναίκα. Συγγενέψτε μαζί μας. Δώστε μας τις κόρες σας και πάρτε τις δικές μας. Κατοικήστε εδώ μαζί μας. Η χώρα είναι στη διάθεση σας. Εγκατασταθείτε σ' αυτήν, κινηθείτε ελεύθερα σ' αυτήν και αποκτήστε πλούτο απ' αυτήν. Την εύνοια σας να κερδίσω και ότι μου ζητήσετε θα το δώσω. Αυξήστε όσο θέλετε το τίμημα της νύφης και τα δώρα, και θα σας τα δώσω, ότι κι αν μου ζητήσετε. Δώστε μου όμως την κοπέλα για γυναίκα». Επειδή ο Συχέμ είχε ατιμάσει την αδερφή τους τη Δείνα, τα παιδιά του Ιακώβ απάντησαν στο Συχέμ και στον πατέρα του το Εμμώρ με πονηριά: «Δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό, να δώσουμε δηλαδή την αδερφή μας σε άνθρωπο απερίτμητο, γιατί κάτι τέτοιο θα ήταν ντροπή για μας. Μόνο μ' αυτόν τον όρο θα συγκατατεθούμε: Να γίνετε όπως κι εμείς, δηλαδή κάθε αρσενικό σας να περιτμηθεί. Τότε θα σας δώσουμε τις κόρες μας και θα πάρουμε τις δικές σας για γυναίκες. Θα κατοικήσουμε μαζί σας και θα γίνουμε ένας λαός. Αν όμως δε δεχτείτε να περιτμηθείτε, θα πάρουμε την αδερφή μας και θα φύγουμε».

Τα λόγια τους αυτά φάνηκαν σωστά στο Εμμώρ και στο Συχέμ. Ο νέος δεν δίστασε να το κάνει αυτό, γιατί αγαπούσε την κόρη του Ιακώβ. Πήγαν λοιπόν ο Εμμώρ και ο γιος του ο Συχέμ στην πόλη τους και μίλησαν στους άντρες της. Όλοι οι άντρες της πόλης, υπάκουσαν στον Εμμώρ και στο Συχέμ, και έκαναν περιτομή σε όλα τα αρσενικά τους. Αλλά την τρίτη μέρα, οι δυο γιοι του Ιακώβ, ο Συμεών και ο Λευί, αδερφοί της Δείνας, πήραν τα ξίφη τους, μπήκαν στην ανυποψίαστη πόλη και έσφαξαν όλους τους άντρες. Έσφαξαν το Εμμώρ και το Συχέμ, πήραν τη Δείνα και έφυγαν. Οι υπόλοιποι γιοί του Ιακώβ όρμησαν στα πτώματα και λεηλάτησαν την πόλη, γιατί οι κάτοικοί της είχαν ατιμάσει την αδερφή τους. Τους πήραν τα ζώα τους και ότι υπήρχε στην πόλη. Πήραν για λάφυρα τα παιδιά τους και τις γυναίκες τους και ότι βρήκαν στα σπίτια.

Αλλά ο Ιακώβ λυπήθηκε βαθιά και τους επέπληξε αυστηρά γι' αυτό που κάνανε, γιατί φοβήθηκε τους κατοίκους της χώρας που ήταν πολλοί περισσότεροι από όσους διέθετε ο Ιακώβ (Γένεση κεφ. 34).

<https://www.youtube.com/user/KERMENI>